

387R0822

27.3.87

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 84/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 882/87

av den 16 mars 1987

om den gemensamma organisationen av marknaden för vin

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

De grundläggande bestämmelserna om organisationen av marknaden för vin har ändrats åtskilliga gånger sedan de konsoliderats i förordning (EEG) nr 337/79⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 536/87⁽³⁾. Dessa texter är på grund av sitt antal, sin komplicerade karaktär och sin spridning i olika nummer av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* svåra att använda och saknar därför den klarhet som bör vara kännetecknande för all lagstiftning. De bör därför konsolideras på nytt.

Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 340/79 av den 5 februari 1979 om fastställande av bordsvinstyper⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 3805/85, bör också införlivas med denna förordning.

Funktionen och utvecklingen av den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter måste åtföljas av införandet av en gemensam jordbrukspolitik som särskilt skall omfatta en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter, som kan ta olika former beroende på produkten.

Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som ställs upp i artikel 39 i fördraget och,

särskilt vad gäller vinsektorn, att stabilisera marknaderna och säkerställa en rimlig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen. Dessa mål kan uppnås genom att anpassa resurserna till behoven, särskilt genom en kvalitetsfrämjande politik.

En effektiv tillämpning av förordningen förutsätter att de produkter som omfattas av förordningens tillämpningsområde, särskilt bordsvin, tydligt definieras.

Efter en period med snabb utveckling inom teknik och analysmetoder är kunskaperna om renad koncentrerad druvmust nu tillräckliga för att den skall kunna definieras mera precist. Dessutom bör rådet ges möjlighet att med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen vid behov ändra definitionen av denna produkt i takt med att de nämnda kunskaperna utvecklas.

Utvecklingen inom produktionen av vegetativt förökningsmaterial för vinstockar, särskilt vad gäller fördelningen på olika sorter, gör det möjligt att utarbeta prognoser för utvecklingen av produktionskapaciteten. Medlemsstaterna bör därför följa denna utveckling genom att sörja för årliga undersökningar.

För att kunna styra balansen mellan tillgång och efterfrågan på vinmarknaden är det viktigt att känna till produktionskapaciteten och ha tillgång till en prognos över den disponibla mängden druvmust och vin varje år.

Det kan noteras en tendens att förlägga vinarealer till områden där brukningsförhållandena är lättare. Övergången från höglanta till låglanta områden är inte alltid motiverad av jordens naturliga lämplighet för vinodling och medför i regel ökade skördar, ibland på bekostnad av kvaliteten. Mot denna bakgrund är det nödvändigt, för att styra produktionen både vad gäller

(1) EGT nr C 283, 10.11.1986, s. 99.

(2) EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 1.

(3) EGT nr L 55, 25.2.1987, s. 1.

(4) EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 60.

kvantitet och kvalitet, att införa en klassificering utifrån arealernas naturliga lämplighet för vinodling av de arealer som redan används till vinproduktion och de arealer som skulle kunna användas till sådan produktion.

De olika arealernas lämplighet för vinodling och för alternativ användning är betingade av naturförhållandena, särskilt jordmånen, klimatet och terrängen. En analys av gemenskapens vinarealer mot bakgrund av dessa förhållanden leder till en klassificering i tre kategorier av områden.

Klimatförhållandena har ett avgörande inflytande på vinets naturliga alkoholhalt i volymprocent, som ligger till grund för avgränsningen av gemenskapens vinodlingszoner. Dessa zoner kan därför ses som ett uttryck för klimatförhållandena och därmed användas som grundval för klassificeringen av vinarealer.

Jordmånens och terrängens inflytande på en produkts kvalitet är helt avhängigt av klimatförhållandena. När dessa faktorer används som klassificeringskriterier måste de därför underordnas klimatfaktorn. I ett fall är det vid zonindelningen inte möjligt att i tillräcklig omfattning beakta klimatets inflytande. I detta fall är det därför nödvändigt att differentiera kriterierna för klassificering av arealerna inom denna vinodlingszon.

Klimatförhållandena och jordmånen inom vinodlingszon A och inom den tyska delen av vinodlingszon B motiverar inte att dessa zoner hänförs till kategori 2.

Situationen för vinmarknaden, med dess stora överskott, förvärras mycket snabbt och kan, särskilt i gemenskapens aktuella finansiella läge, äventyra förverkligandet av målen i artikel 39 i fördraget på grund av det alltför stora trycket på producenternas inkomster.

Erfarenheten av fhanteringen av vinmarknaden och undersökningar som har gjorts visar att det är nödvändigt att vidta strukturella åtgärder för att skapa balans på marknaden. Det förefaller omöjligt att åstadkomma detta utan att införa ett tillfälligt förbud mot nyplantering. Det bör dock finnas möjlighet att bevilja undantag för arealer avsedda för produktion av kvalitetsvin framställt inom specificerade områden, härefter kallat kvalitetsvin fso, i de fall där efterfrågan vida skulle kunna överstiga tillgången. Under dessa omständigheter är det motiverat att begränsa de planteringsrättigheter som har förvärvats enligt redan beviljade tillstånd.

På grund av deras ringa omfattning är det motiverat att medge undantag från detta förbud för nyplanteringar i medlemsstater där den årliga vinproduktionen inte överstiger 25 000 hektoliter samt, på grund av det planerade användningsområdet, för nyplantering av vinstockssorter som klassificeras endast som bordsdruvsorter.

Medlemsstaterna bör också kunna tillåta nyplanteringar som genomförs inom ramen för jordfördelning eller expropriation i det allmänna intresset samt nyplanteringar som genomförs som ett led i utvecklingsplaner som uppfyller de villkor som har fastställts av rådet för effektivisering av strukturerna inom jordbruket. Erfarenheten har dock visat att denna möjlighet inte bör erbjudas de medlemsstater där produktion av kvalitetsvin fso utgör merparten av den totala vinproduktionen.

Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillåta nyplanteringar på arealer avsedda för moderkvarter för produktion av grundstammar efter den tidsperiod under vilken nedläggningspremier beviljas för dessa arealer samt på arealer som används till försök, eftersom produktionen på sådana arealer inte direkt är avsedd för vinmarknaden.

Vissa vinodlare har förvärvat nyplanteringsrättigheter enligt olika nationella bestämmelser. Att utöva vissa av dessa rättigheter under den tid när nyplanteringsförbudet gäller skulle kunna motverka strävan att återställa balansen på marknaden. Därför ligger det definitivt i det allmänna intresset att dessa rättigheter tillfälligt upphävs under den aktuella perioden och att deras giltighet förlängs med motsvarande period.

På grund av de strukturella överskott som för närvarande präglar vinsektorn är det nödvändigt att minska gemenskapens produktionskapacitet. En sådan minskning kan uppnås, låt vara gradvis, genom en inskränkning i rätten till återplantering. Villkor bör fastställas för återplantering av vinstockar.

Erfarenheten av ordningen för kontroll av planteringar har visat att producenternas uppgiftsskyldighet kan begränsas till att endast avse anmälan av vidtagna åtgärder. De medlemsstater som så önskar bör dock kunna kräva att anmälan skall göras innan åtgärderna vidtas för att säkerställa efterlevnaden av de nationella regler som har införts för att genomföra gemenskapsbestämmelserna.

Utförliga uppgifter bör lämnas. Kommissionen bör som hittills varje år överlämna en rapport till rådet om utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen. Denna rapport bör baseras på de uppgifter som lämnas av producentmedlemsstaterna på grundval av de enskilda producenternas deklARATIONER.

Med hänsyn till de traditionella produktionsförhållandena inom vissa områden inom gemenskapen är det nödvändigt att tillåta medlemsstaterna att anta strängare nationella bestämmelser om nyplantering eller återplantering av vinstockar.

Odling av tillfälligt godkända vinstockssorter bör på sikt förbjudas i syfte att förbättra kvaliteten på det vin som produceras inom gemenskapen. Det bör föreskrivas vissa undantag från principen att endast sorter som ingår i klassificeringen får odlas, för att ge medlemsstaterna möjlighet att undersöka vinstockssorters odlingslämplighet och bedriva vetenskaplig forskning, urvals- och korsningsarbete samt produktion av vegetativt förökningsmaterial för export.

För att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna om produktionskapacitet följs är det nödvändigt att förbjuda varje form av nationellt stöd till plantering av arealer inom kategori 3 som är avsedda för produktion av bordsvin.

Det bör också fastställas gemenskapsregler för att definiera de enologiska metoder och processer som för de flesta vinprodukter är de enda tillåtna. I syfte att säkerställa en viss kvalitetsnivå bör det föreskrivas att dessa metoder och processer endast får användas för att uppnå en fullgod vinframställning eller konservering. Medlemsstaterna bör under en fastställd period ha möjlighet att för försöksändamål tillåta vissa enologiska metoder och processer som inte regleras i denna förordning.

Blandning är en allmänt förekommande enologisk metod och med tanke på dess möjliga konsekvenser är det nödvändigt att kontrollera den för att förebygga missbruk.

I syfte att begränsa behandlingen av druvmust och vin genom tillsats av vissa ämnen till de medlemsstater där sådana enologiska metoder är traditionella, bör det föreskrivas att medlemsstaterna kan ge tillstånd till detta.

Vissa år kan det vara nödvändigt att tillåta berikning av produkter som lämpar sig för framställning av bordsvin. Det är emellertid angeläget, både från kvalitets- och marknadssynpunkt, att det för denna berikning fastställs

vissa villkor och gränsvärden och att den endast får tillämpas i fråga om produkter som framställs av druvor av vissa vinstockssorter och som uppnår en fastställd lägsta gräns för potentiell naturlig alkoholhalt. Eftersom produktionsförhållandena varierar avsevärt mellan olika vinodlingszoner inom gemenskapen är det viktigt att hänsyn tas till sådana variationer, särskilt när det gäller berikningsmetoder.

För att göra det möjligt för rådet att ta ställning till de åtgärder som skall vidtas när det gäller berikning är det nödvändigt, utöver de undersökningar som redan har utförts om vissa aspekter, att få tillgång till kunskaper om alla de vetenskapliga, tekniska och ekonomiska aspekterna av problemet. Kommissionen bör därför genomföra en uttömmande undersökning på detta område i syfte att utarbeta en rapport till rådet och lägga fram lämpliga förslag.

Syrhalten är en faktor vid bedömning av kvaliteten och är också av betydelse för vinets hållbarhet. Inom vissa produktionszoner är tillsats av syra till vin en nödvändighet. Därför bör tillsats av syra tillåtas på vissa villkor. Eftersom en kompletterande tillsats av syra under år med ovanliga väderleksförhållanden måste göras snabbt i samband med skörden, bör medlemsstaterna ges befogenhet att fatta beslut om detta på de föreskrivna villkoren. Avsyrning av vin bör dessutom tillåtas i syfte att korrigera syrahalten, om avsyrningen av produkterna i tidigare produktionsled har visat sig otillräcklig.

Regler bör fastställas för sötning för att undvika att berikning missbrukas.

Vid framställning av vissa viner kan det vara lämpligt att tillåta tillsats av alkohol. Stränga regler måste dock fastställas för kontroll av detta förfarande.

Det är viktigt att det finns effektiva interventionsmedel som kan säkerställa balansen på marknaden för bordsvin och ett minimipris för sådant vin. Stöd till privat lagring av bordsvin och druvmust och till olika former för destillation av sådant vin måste uppfylla detta krav. För att tillämpa sådana åtgärder bör det för varje bordsvintyp som är representativ för produktionen inom gemenskapen fastställas ett orienteringspris och ett tröskelpris som utlöser interventionssystemet på grundval av vilket interventionsåtgärder kan vidtas.

En förutsättning för att kunna fastställa orienteringspriser och aktiveringspriser är att bordsvinstyperna definieras. Frågan huruvida ett bordsvin är representativt

kan bedömas utifrån den producerade mängden eller bordsvinets objektiva egenskaper.

Införandet av ett system med skörde- och lagerdeklara- tioner samt utarbetandet av en årlig prognos bör göra det möjligt att få tillgång till de statistiska uppgifter som behövs för att få kunskaper om marknaden.

För att upprätthålla marknadsbalansen bör det föreskri- vas att långfristiga privata lagringsavtal kan ingås, om den disponibla mängden bordsvin vid produktionsårets början överstiger det normala behovet för ett produk- tionsår med mer än fyra månaders förbrukning.

Det bör också ges möjlighet att bevilja stöd till omlagring av bordsvin som omfattas av lagringsavtal och därför inte får saluföras, eftersom detta kan skapa svårigheter för lagring av vin från den nya skörden.

För att ha tillgång till ett smidigt system för att klara olika situationer på marknaden för bordsvin bör följande former för destillation urskiljas: förebyggande destilla- tion, obligatorisk destillation, destillation som komple- ment till obligatorisk destillation, destillation som kom- plement till privat lagring, obligatorisk destillation av biprodukter från vinframställning och obligatorisk destillation av vin framställt av druvor som inte är klassificerade som vindruvssorter.

Med hänsyn till den dåliga kvaliteten hos vin som framställs genom överpressning bör detta förfarande förbjudas, och för att förhindra det bör bestämmelser införas om obligatorisk destillation av press- och jäs- ningsrester. Det bör för detta ändamål fastställas en grundnivå för destillation av dessa produkter och ges möjlighet att senare fastställa ytterligare en nivå på grundval av prognosen. Med hänsyn till produktionsför- hållandena inom vissa vinodlingsområden kan dock bestäm- melser fastställas om undantag från dessa regler.

Det bör införas en skyldighet att låta destillera biproduk- ter från vinframställning eller i vissa fall dra tillbaka dem under kontroll. Denna skyldighet skall dock inte gälla för producenter vars vingårdar är belägna inom vinodlingszon A eller den tyska delen av vinodlingszon B. Erfarenheten har visat att det är nödvändigt att skärpa denna skyldighet och utvidga dess räckvidd med hänsyn till den nödvändiga kvalitetskontrollen av vinframställ- ningen. Därför bör skyldigheten att dra tillbaka bipro- dukter från vinframställning under kontroll utvidgas till att omfatta även producenter inom zoner som för närvarande är undantagna, och destillationsskyldighe- ten, eller eventuellt skyldigheten att dra tillbaka bipro- dukter, bör gälla alla som bearbetar druvor för andra

ändamål än vinframställning. På grund av bristen på destillationsutrustning inom vissa delar av vinodlingszon C III bör det övergångsvis fastställas en undantagsord- ning där för de produkter som skall destilleras, samtidigt som det säkerställs att biprodukter från vinframställning avlägsnas.

I syfte att utesluta produkter av sämre kvalitet från vinmarknaden bör det föreskrivas att endast druvor av sorter avsedda för vinframställning får användas vid framställning av produkter avsedda för direkt konsum- tion.

För att möjliggöra en snabb sanering av marknaden genom att vin, särskilt vin av sämre kvalitet, dras tillbaka under produktionsår när en stor skörd förutses, bör det fastställas att en förebyggande destillation kan inledas redan från produktionsårets början till ett uppköpspris som inte uppmuntrar till produktion av vin av otillfreds- ställande kvalitet.

Obligatorisk destillation har visat sig vara den mest effektiva åtgärden för att absorbera överskott på mark- naden för bordsvin. Det är därför nödvändigt att fastställa att denna åtgärd skall vidtas så snart en allvarlig obalans på marknaden noteras, och noggranna kriterier måste fastställas för bedömning av sådana obalanser.

På grund av väderförhållandena och effekterna av strukturella åtgärder kan produktionsutvecklingen va- riera mellan gemenskapens olika områden. För att ta rimlig hänsyn till detta bör den totala mängd vin som skall omfattas av obligatorisk destillation fördelas mellan de olika vinodlingsområdena på grundval av skillnaden mellan det enskilda området produktions- under produktionsåret och en referensnivå som fastställs med hänsyn till tidigare års produktion och som betrak- tas som förenlig med den normala förbrukningen av bordsvin. Denna referensnivå ligger för närvarande på 85 % av den genomsnittliga produktionen under de senaste tre produktionsåren.

Kontrollen och genomförandet av den obligatoriska destillationen åvilar de enskilda medlemsstaterna. För att åtgärden skall vara effektiv bör därför vinodlingsom- rådena inordnas efter medlemsstater.

Det är rimligt att fördela skyldigheterna mellan produ- centerna på grundval av deras hektaravkastning, så att producenter med låg avkastning inte missgynnas.

Skillnaderna mellan produktionsområden gör det motiverat att tillämpa olika satser för producenter inom de olika områdena.

För att inte uppmuntra till vinproduktion när kommersiella avsättningsmöjligheter saknas bör uppköpspriset på vin som skall levereras till obligatorisk destillation fastställas till en nivå som är så låg att produktionen blir ointressant.

Om medlemsstaterna bemyndigas att inte överta den alkohol som erhålls genom destillation, kan detta leda till att obligatorisk destillation förhindras, om möjligheten utnyttjas i de medlemsstater som har en mycket stor produktion av bordsvin. Möjligheten bör därför förbehållas de medlemsstater där mängden vin som skall destilleras är låg.

För att undvika orimligt höga administrationskostnader bör det utöver undantag för småproducenter ges möjlighet till undantag för producenter inom områden med mycket låg bordsvinsproduktion. I syfte att säkerställa en balanserad fördelning av för- och nackdelar mellan de berörda parterna bör det föreskrivas att producenter inom dessa områden som har medgett undantag inte kan komma i fråga för frivillig destillation.

För att undvika störningar på marknaden för alkohol och spritdrycker bör regler fastställas för avsättning av alkohol som framställs genom destillation inom ramen för interventioner på vinmarknaden. Det bör särskilt preciseras inom vilka sektorer som avsättningen kan äga rum.

I syfte att förbättra de berörda producenternas inkomster är det lämpligt att på vissa villkor tillförsäkra dem ett garanterat minimipris för bordsvin. För detta ändamål bör producenten ges möjlighet att leverera bordsvin av egen produktion till destillation till det garanterade minimipriset eller vidta andra lämpliga åtgärder som kommer att fastställas. För att de aktuella åtgärderna skall vara så effektiva som möjligt bör kommissionen ha möjlighet att fastställa vilka mängder som kan omfattas av dessa, upp till en gräns på totalt 6,2 miljoner hektoliter bordsvin under ett och samma produktionsår, medan rådet får befogenhet att höja gränsen för den mängd bordsvin som får destilleras inom ramen för dessa åtgärder. I samma syfte bör det ges möjlighet att begränsa dessa åtgärder till vissa bordsvinstyper eller vissa vinodlingszoner. Det bör dessutom fastställas att denna destillation kan förbehållas producenter som

under ett och samma produktionsår har levererat bordsvin till förebyggande destillation.

Det har också visat sig nödvändigt att införa kompletterande åtgärder för innehavare av långfristiga lagringskontrakt för att säkerställa att priserna upprätthålls på en nivå som är högre än aktiveringspriset. För att fungera effektivt kan dessa kompletterande åtgärder i första hand omfatta lagring av vinet i fråga under en fastställd period, destillation eller båda dessa åtgärder.

Även om vinodlingarna inom vinodlingszon A och inom den tyska delen av vinodlingszon B helt och hållet är inställda på framställning av kvalitetsvin fso, kan det förekomma att en del av det producerade vinet, särskilt om viss hektaravkastning överskrids, inte kan godtas som kvalitetsvin och måste avsättas som bordsvin. För att undvika att alltför stora mängder av detta vin erbjuds till intervention, vilket medför att interventionskostnaderna inom sektorn blir orimligt höga, är det nödvändigt att för dessa zoners vidkommande föreskriva att den mängd som får destilleras skall begränsas från och med produktionsåret 1988/89. Det kan dock vara nödvändigt att göra vissa anpassningar för att undvika allvarliga marknadsstörningar.

Det är nödvändigt att undvika en situation där producenter som har höjt alkoholhalten i sitt vin genom tillsats av sackaros eller druvmust och som har mottagit stöd för detta ändamål, uppnår en orättmätig ekonomisk fördel genom destillation. Uppköpspriserna bör därför för samtliga former av destillation sättas ned med ett belopp som svarar mot den nämnda fördelen, med undantag för de destillationer som avses i artiklarna 35 och 45, eftersom prisnivån i dessa fall motiverar undantagen.

En höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent kan för närvarande inte utföras på samma ekonomiska villkor av alla producenter inom gemenskapen på grund av de olika enologiska metoder som är tillåtna enligt denna förordning. För att utesluta en sådan särbehandling bör det uppmuntras till användning av vinprodukter vid berikning, vilket kommer att öka avsättningsmöjligheterna och bidra till att vinöverskott undviks. För att uppnå detta bör det ske en utjämning av priserna på de olika produkter som används vid berikning. Detta resultat kan nås genom att ett system införs med stöd till koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust som används för berikning. För att bevara den allmänna balansen på vinmarknaden bör det ges möjlighet under ett visst år att bevilja stöd endast till druvmust från vissa vinodlingszoner där produktion

av vin till blandning traditionellt är ett viktigt inslag i jordbruksekonomin.

Det har visat sig nödvändigt att öka förbrukningen av produkter av vindruvor för att uppnå en stabilare balans mellan produktion och förbrukning. Det förefaller motiverat att gripa in i ett tidigare led än själva bordsvinsproduktionen genom att främja användningen av druvmust för andra ändamål än vinframställning, särskilt framställning av druvsaft och den traditionella framställningen i Förenade kungariket och Irland av vissa produkter som omfattas av nummer 22.07 i Gemensamma tulltaxan, eftersom avsättningsmöjligheterna för dessa produkter för närvarande är goda.

Användningen av druvmust producerad inom gemenskapen för framställning av andra drycker än vin hämmas av konkurrensen från must från tredje land. Under dessa omständigheter, och för att säkerställa en stabil avsättning av must avsedd för detta ändamål, är det nödvändigt att införa ett system med stöd till druvmust och koncentrerad druvmust för en sådan användning, enligt vilket stödbeloppen bör fastställas på så sätt att anskaffningskostnaderna för sådana produkter som har sitt ursprung i gemenskapen ligger på en nivå som är jämförbar med kostnaderna för motsvarande produkter med ursprung i tredje land.

Detta gäller också i de fall där sådan druvmust används som huvudbeståndsdel i en rad produkter som saluförs i Förenade kungariket och Irland med tydliga anvisningar till konsumenten om hur man skall framställa en hemmagjord vinliknande dryck. Stödet måste leda till att druvmust från gemenskapen används i stället för importerad druvmust.

Framställningen av vissa av dessa produkter, som omfattas av nummer 22.07 i Gemensamma tulltaxan, kräver druvmust med en mycket hög naturlig sockerhalt, som traditionellt produceras inom de sydliga vinodlingsområdena. För att göra det möjligt för användarna att även i fortsättningen använda en råvara som uppfyller kraven bör stödet förbehållas must från de områden inom gemenskapen som har de bästa förutsättningarna för att uppfylla de nämnda kvalitetskraven. Denna åtgärd får dock inte ge upphov till snedvridningar av konkurrensen.

Genom att använda druvmust till framställning av druvsaft är det möjligt att begränsa utgifterna för destillation av vinöverskott. Användningen av sådan must skulle kunna ökas genom effektiva försäljningskampanjer för att främja konsumtion av druvsaft. Det bör därför bestämmas att stöd till användning av druvmust under ett antal produktionsår delvis skall användas till att finansiera dessa kampanjer.

För att stärka genomförandet av den obligatoriska destillationen bör de producenter som inte har uppfyllt sina skyldigheter inte tillåtas dra fördel av med interventionsåtgärderna.

Sökandet efter alternativa användningar för produktionen vid sidan av destillation bör uppmuntras i syfte att absorbera överskottet på bordsvin.

Informations- och reklamkampanjer för bordsvin på gemenskapens interna och externa marknader skulle kunna ge nya avsättningsmöjligheter för dessa produkter och bidra till att absorbera överskotten.

Det bör ges möjlighet att vidta lämpliga åtgärder när det råder ett högt prisläge på gemenskapsmarknaden.

Förverkligandet av en inre marknad innebär att enhetliga regler skall införas för handeln över de yttre gränserna. De behöriga myndigheterna måste alltid kunna följa rörligheten inom handeln för att kunna bedöma utvecklingen på marknaden och vid behov vidta de åtgärder som föreskrivs i denna förordning. Därför bör det föreskrivas att import- och exportlicenser skall utfärdas på villkor att säkerheter ställs för att garantera genomförandet av de transaktioner som licenserna avser.

I princip bör tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan vara ett tillräckligt medel för att stabilisera gemenskapsmarknaden genom att förhindra att prisnivåer och prissvängningar i tredje land påverkar priserna inom gemenskapen.

Det är emellertid nödvändigt att undvika störningar på gemenskapsmarknaden till följd av anbud på världsmarknaden till priser som avviker från de normala. Därför bör referenspriser fastställas för vissa produkter och tullen bör höjas med en utjämningsavgift, om anbudspriset fritt gränsen med tillägg för tullen är lägre än referenspriset.

Vissa avtal med tredje land ger möjlighet till förmånsbehandling i tullhänseende om referenspriset följs. I sådana fall bör åtgärder vidtas för att säkerställa att systemet fungerar väl, så att syftet med den importordning som har fastställts i den gemensamma organisationen av marknaden för vin inte motverkas.

Särskilt bör de nödvändiga bestämmelserna fastställas för att göra det möjligt för medlemsstaternas tullmyndigheter att tillämpa avtalen med tredje land. Det är också nödvändigt för genomförandet av dessa avtal att fastställa villkoren och förfarandet för indragning av tullkoncessionen om referenspriset inte följs. Beroende på omständigheterna kan detta eventuellt ske genom att utjämningsavgiften återinförs.

För att tullkoncessionen inte skall dras in eller utjämningsavgiften återinföras i större utsträckning än vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa att systemet fungerar, bör det föreskrivas att situationen skall tas upp till förnyad prövning varje månad.

Kravet att ett dokument från exportlandet skall följa med vinet kan vara ett lämpligt medel för att kontrollera att referenspriset följs, om landet i fråga har förbundit sig att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa detta.

För att undvika störningar på gemenskapsmarknaden bör det dessutom föreskrivas att en importavgift skall tas ut vid import av vissa typer av saft och must från tredje land och att ett bidrag skall beviljas vid export av dessa produkter till tredje land. Syftet i båda fallen är att täcka skillnaden mellan priserna utanför och inom gemenskapen.

Som komplement till det system som har beskrivits ovan bör, i den omfattning som behövs för att det skall fungera tillfredsställande, tillämpningen av proceduren för aktiv förädling regleras och, där marknadssituationen så kräver, helt eller delvis förbjudas. Under speciella omständigheter kan denna ordning dock visa sig otillräcklig. För att gemenskapsmarknaden inte skall vara oskyddad mot de störningar som kan uppstå till följd av detta, bör gemenskapen ha möjlighet att snabbt vidta alla nödvändiga åtgärder.

Med hänsyn till konsumenternas intressen och önskvärdheten av lika behandling för kvalitetsvin fso i tredje land bör det inom ramen för ömsesidiga förpliktelser ges möjlighet för importerade viner som är avsedda för direkt konsumtion och som betecknas med en geografisk benämning och saluförs inom gemenskapen att på vissa villkor få del av den kontroll och det skydd som gäller för kvalitetsvin fso som avsätts på gemenskapsmarknaden.

Gränsvärden för svaveldioxidhalten i viner avsedda för direkt konsumtion, bortsett från mousserande viner och

likörviner, bör fastställas på grundval av de nuvarande enologiska kunskaperna och de tekniska framstegen.

För att skydda konsumenterna mot vin som har en alltför hög halt av flyktiga syror bör maximivärden fastställas.

Mot bakgrund av erfarenheterna bör förbud införas mot jäsning av druvsaft och koncentrerad druvsaft, utom när det gäller framställning av vissa produkter som omfattas av nummer 22.07 i Gemensamma tulltaxan. Av samma skäl bör ett förbud också införas mot övergång till fri omsättning för vin lämpat för framställning av bordsvin som inte når upp till den lägsta verkliga alkoholhalten för bordsvin.

Vissa importerade viner vars egenskaper skiljer sig från egenskaperna hos vin som produceras inom gemenskapen kan vara av värde vid framställning av mousserande vin. Det bör därför utarbetas en fullständig lista över de vinstockssorter och de områden som sådant vin får härstamma från.

I syfte att upprätthålla en viss kvalitetsnivå vad gäller vinprodukter och motverka handel med produkter från vinstockssorter som inte ingår i klassificeringen, bör det bestämmas att endast druvor av rekommenderade eller godkända vinstockssorter får användas vid framställning av druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, koncentrerad druvmust, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, bordsvin, kvalitetsvin fso och likörvin.

För att undvika att uteslutning av en vinstockssort från de rekommenderade eller godkända kategorierna av vinstockssorter medför omedelbara inkomstförluster för de producenter som odlar en sådan sort bör det under en fastställd period ges möjlighet att använda druvor av denna sort för framställning av ett kvalitetsvin fso, om druvorna enligt gällande bestämmelser användes för detta ändamål före ändringen av sortens kategori.

Det är nödvändigt att produkter som importeras från tredje land omfattas av regler som säkerställer en viss överensstämmelse med gemenskapsviner. Det förefaller nödvändigt att föreskriva att vissa importerade viner avsedda för direkt konsumtion skall ha en lägsta verklig alkoholhalt som svarar mot halten i bordsvin, med undantag av vin från zonerna A och B. Leverans för direkt konsumtion bör dock tillåtas i fråga om vissa viner som härstammar från tredje land och som betecknas med en geografisk benämning, om den verkliga alkoholhalten i volymprocent i dessa viner är minst 8,5 % vol.

Det bör föreskrivas att alla produkter som omfattas av denna förordning skall förses med ett följedokument vid omsättning inom gemenskapen. Bestämmelser om beskrivning och presentation bör också fastställas för dessa produkter. Eftersom uppfyllelsen av kraven beträffande framställning av bordsvin endast kan kontrolleras inom gemenskapen, skall beteckningen bordsvin även i fortsättningen förbehållas vin som odlas inom gemenskapen.

För att skydda konsumenternas hälsa och undvika snedvridning av konkurrensen mellan gemenskapsprodukter och importerade produkter bör det som princip fastställas att det för direkt konsumtion inom gemenskapen endast kan erbjudas eller avsättas produkter som har varit föremål för de enologiska metoder som är tillåtna enligt gemenskapsreglerna eller, om sådana regler saknas, enligt nationell lagstiftning. Eftersom de enologiska metoderna i vissa tredje länder skiljer sig från dem som används inom gemenskapen, bör det dock ges möjlighet till undantag från denna princip.

En systematisk uteslutning av vin från konsumtion är motiverad endast i sådana fall där vinets kvalitet är tvivelaktig eller om det utgör en hälsorisk för konsumenterna. Det bör ges möjlighet att vidta lämpliga åtgärder i övriga fall.

För att underlätta handeln inom gemenskapen och på motsvarande sätt komplettera den gemensamma importordningen bör det fastställas att inte endast de analysmetoder skall införas, som behövs för att genomföra bestämmelserna i bilagorna 1, 2 och 6 till denna förordning, utan även alla sådana metoder som behövs för att bestämma sammansättningen av de produkter som omfattas av denna förordning.

Övergången från ett produktionsår till ett annat bör ske så smidigt som möjligt. Det kan visa sig nödvändigt att anta övergångsbestämmelser för detta ändamål.

Vissa stödåtgärder skulle kunna äventyra upprättandet av en inre marknad baserad på ett system med gemensamma priser. Därför bör de bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att utvärdera det stöd som ges av medlemsstaterna och att förbjuda sådant stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden tillämpas inom vinsektorn.

Bedrägeri och förfalskning skall straffas effektivt och snabbt. Det ökande handelsutbytet inom gemenskapen och med tredje land har gjort det svårare för fackorganen i medlemsstaterna att fullgöra sina uppgifter. Åtgärder

bör därför vidtas för att åstadkomma ett närmare samarbete mellan de berörda organen i de olika medlemsstaterna i syfte att förebygga eller avslöja överträdelse av gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn.

Den kontroll som behövs för en korrekt tillämpning av åtgärderna inom ramen för den gemensamma marknadsorganisationen kräver ingående kunskaper om de olika förhållandena inom vinföretagen, särskilt om deras vinarealer. Det bör därför snarast antas bestämmelser om upprättandet av ett odlingsregister.

För att underlätta genomförandet av denna förordning bör det fastställas ett förfarande för att upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen i en förvaltningskommitté.

Den gemensamma organisationen av marknaden för vin måste samtidigt ta vederbörlig hänsyn till de mål som ställs upp i artiklarna 30 och 110 i fördraget.

Vissa av de utgifter som medlemsstaterna åsamkas på grund av de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning skall finansieras av gemenskapen i enlighet med artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikens⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3769/85⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall omfatta regler om produktionen och kontrollen av utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen, regler om enologiska metoder och processer, ett prissystem och regler om interventioner och andra marknadssanerande åtgärder, en ordning för handeln med tredje land samt regler om omsättning och övergång till konsumtion.

⁽¹⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 362, 31.12.1985, s. 17.

2. Den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall omfatta följande produkter:

GTT-nr	Varuslag
a) 20.07 A I B I a) 1 B I b) 1	Druvsaft (inbegripet druvmust), även med tillsats av socker, men ojäst och utan tillsats av alkohol
b) 22.04	Druvmust i jäsning eller vars jäsning har avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
22.05	Vin av färskas druvor, druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol (inbegripet mistellea)
c) 08.04 A II	Färskas druvor, bortsett från bordsdruvor
22.10 A	Vinättika
d) 22.07 A	Piquettevin
23.05 A	Jäsningsrester
23.06 A I	Pressrester

3. Artiklarna 15–26, 35, 37, 39, 40, 48, 65 och 66 skall inte tillämpas på druvsaft och koncentrerad druvsaft. Dessa artiklar skall inte heller tillämpas på druvmust och koncentrerad druvmust som är avsedd för framställning av druvsaft.

4. a) I bilaga 1 definieras

- färskas druvor, druvmust, druvmust i jäsning, druvmust i jäsning framställd av lätt torkade druvor, druvsaft, koncentrerad druvsaft, vin, nytt, icke färdigjäst vin, vinättika, jäsningsrester, pressrester, piquettevin, vin som har tillsatts alkohol för destillation, och

- följande produkter med ursprung inom gemenskapen: druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, koncentrerad druvmust, renad koncentrerad druvmust, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, bordsvin, likörvin, mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, pärlande vin och pärlande vin tillsatt med koldioxid.

- b) I bilaga 2 definieras alkoholhalt.
- c) I bilaga 3 definieras bordsvinstyperna.
- d) I bilaga 4 avgränsas vinodlingszonerna.
- e) I bilaga 5 definieras vissa begrepp som rör utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen.
- f) Bilaga 6 innehåller en förteckning över tillåtna enologiska metoder och processer.
- g) I bilaga 7 fastställs standardtal för halten av tillsatt och naturligt socker i druvsaft.

Definitionerna av de produkter som räknas upp i a andra strecksatsen som härstammar från tredje land, med undantag av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, samt eventuella ändringar av definitionen av renad koncentrerad druvmust enligt bilaga 1, punkt 7, skall antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

5. Kvalitetsvin framställt inom specificerade områden (kvalitetsvin fso) skall omfatta de viner som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 823/87 av den 16 mars 1987 om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden⁽¹⁾.

6. Regleringsåret för de produkter som anges i punkt 2 (nedan kallat "produktionsåret") skall börja den 1 september varje år och sluta den 31 augusti året därpå.

AVDELNING I

Regler om produktion och om kontroll av utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall genom årliga undersökningar följa utvecklingen inom arealerna för produktion av material för den vegetativa förökningen av vinstockar.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 59.

Artikel 3

1. Varje år
 - a) skall producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av druvmust och vin deklarerat de mängder som producerats från den senaste skörden,
 - b) skall producenter av druvmust och vin och andra handelsidkare än detaljister deklarerat sina inneliggande lager av must och vin, oavsett om dessa hänför sig till innevarande eller tidigare års skörd. Must och vin som importerats från tredje land skall anges särskilt.
2. Så länge utvecklingen av den gemensamma vinpolitiken inte kräver att lagerdeklarationer lämnas in före skörden vid en tidpunkt som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83, skall skörde- och lagerdeklarationer lämnas in samtidigt i varje medlemsstat senast den 31 december.
3. Denna bestämmelse skall inte utesluta att vissa medlemsstater upprätthåller två olika tidpunkter för inlämnande av lagerdeklarationer respektive skördedeclarationer, förutsatt att de insamlade uppgifterna uppdateras så att de kan användas på gemenskapsnivå.
4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 4

1. Om en medlemsstats årsproduktion av vin överstiger 25 000 hektoliter skall denna medlemsstat, i de fall som avses i artikel 5, på grundval av arealernas naturliga lämplighet för vinodling klassificera de arealer som odlas för vinproduktion och de arealer för vilka en avsiktsförklaring om plantering av vinstockar för vinproduktion har gjorts i enlighet med artikel 8.
2. Klassificering av de arealer som avses i punkt 1 skall ske på grundval av en indelning i tre kategorier i enlighet med punkt 4.
3. Med de alkoholhalter i volymprocent som avses i punkt 4 skall förstås de alkoholhalter i volymprocent som uppnås under ett genomsnittligt år med traditionella produktionsförhållanden, med särskild hänsyn till vingårdens drift, avkastningen och vinstockssorterna.
4. För vinodlingszon A och den tyska delen av vinodlingszon B skall följande gälla:
 - a) Kategori 1 skall omfatta de arealer som medlemsstaterna har förklarat, eller kommer att förklara, som lämpliga för produktion av kvalitetsvin fso.
 - b) Kategori 2 skall inte omfatta någon areal.
 - c) Kategori 3 skall omfatta andra arealer än de som avses i a.

För den franska delen av vinodlingszon B skall följande gälla:

- a) Kategori 1 skall omfatta de arealer
 - i) som Frankrike har förklarat, eller kommer att förklara, som lämpliga för produktion av kvalitetsvin fso, eller
 - ii) som ligger
 - i höglänta områden eller på sluttningar, eller
 - på jord av ringa djup som är väl-dränerad och innehåller ett stort inslag grova beståndsdelar, och som lämpar sig för produktion av vin med en genomsnittlig naturlig alkoholhalt i volymprocent av minst 8,5 %.
- b) Kategori 2 skall omfatta de arealer
 - i) som ligger i höglänta områden eller på sluttningar eller på jord av ringa djup, och som uppfyller de geologiska, pedologiska och topografiska kraven för kategori 1, men där klimatförhållandena inte gör det möjligt att uppnå den mognadsgrad som krävs för att säkerställa den genomsnittliga naturliga alkoholhalt i volymprocent som anges i a, eller
 - ii) som inte ingår i a eller c.
- c) Kategori 3 skall omfatta de arealer som ligger
 - i) på yngre alluviala avlagringar, eller
 - ii) på djup jord med endast litet inslag av grova beståndsdelar eller
 - iii) på dalbottnar.

För vinodlingszon C I skall följande gälla:

- a) Kategori 1 skall omfatta de arealer
 - i) som medlemsstaterna har förklarat, eller kommer att förklara, som lämpliga för produktion av kvalitetsvin fso,
 - ii) som ligger
 - i höglänta områden eller på sluttningar, eller
 - på jord av ringa djup som är väl-dränerad eller innehåller ett stort inslag av grova beståndsdelar och som lämpar sig för produktion av vin med en genomsnittlig naturlig alkoholhalt i volymprocent av minst 9 %.
- b) Kategori 2 skall omfatta de arealer
 - i) som ligger i höglänta områden eller på sluttningar eller på jord av ringa djup, och som uppfyller de geologiska, pedologiska och topografiska kraven för kategori 1, men där klimatförhållandena inte gör det möjligt att uppnå den mognadsgrad som krävs för att säkerställa den genomsnittliga naturliga alkoholhalt i volymprocent som anges i a, eller
 - ii) som inte ingår i a eller c.

- c) Kategori 3 skall omfatta de arealer
- i) som ligger
 - på yngre alluviala avlagringar, eller
 - på djup jord med endast ett litet inslag av grovt material, eller
 - på dalbottnar, eller
 - ii) som är klart olämpliga för vinodling särskilt på grund av ogynnsamma markförhållanden, olämpliga sluttningar, för hög fuktighet, olämplig exponering, för stor höjd eller ett ogynnsamt mikroklimat, eller
 - iii) som kan ge tillräcklig avkastning vid odling av andra grödor än vin för vilka goda avsättningsmöjligheter finns.

För vinodlingszonerna C II, C IIIa och C IIIb skall följande gälla:

- a) Kategori 1 skall omfatta de arealer
- i) som medlemsstaterna har förklarat, eller kommer att förklara, som lämpliga för produktion av kvalitetsvin fso, eller
 - ii) som ligger
 - i höglänta områden eller på sluttningar, eller
 - på slätter eller högsätter på ett autoktont lager bestående av kalksten, mörgel eller sand eller av fina avlagringar av morän eller av glacialt eller vulkaniskt ursprung eller av alluviala avlagringar med grov sammansättning,
 och som lämpar sig för produktion av vin med en genomsnittlig naturlig alkoholhalt i volymprocent av minst 10 % inom vinodlingszon C III och 9,5 % inom vinodlingszon C II.

- b) Kategori 2 skall omfatta de arealer
- i) som ligger på slätter av nyare alluvialt ursprung med djup och fruktbar jord som i huvudsak består av lera eller avlagringar, eller
 - ii) som uppfyller de geologiska, pedologiska och topografiska kraven för kategori 1 men där klimatförhållandena inte gör det möjligt att uppnå den mognadsgrad som krävs för att säkerställa den genomsnittliga naturliga alkoholhalt i volymprocent som anges i a.

- c) Kategori 3 skall omfatta de arealer
- i) som är klart olämpliga för vinodling bl.a. på grund av ogynnsamma markförhållanden, olämpliga sluttningar, för hög fuktighet, ett ogynnsamt läge, för stor höjd eller ett ogynnsamt mikroklimat, eller
 - ii) som ligger på slät mark eller dalbottnar och som kan ge tillräcklig avkastning vid odling av andra grödor än vin för vilka goda avsättningsmöjligheter finns.

5. Alla arealer inom områden som inte hör till någon vinodlingszon skall räknas till kategori 3.

6. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

Artikel 5

1. Om en vinodlare ansöker om

- tillstånd i enlighet med gemenskapsreglerna för nyplantering enligt definitionen i bilaga 5 på arealer avsedda för vinproduktion, eller
- en nedläggningspremie i enlighet med rådets förordningar (EEG) nr 456/80⁽¹⁾ eller (EEG) nr 777/85⁽²⁾, eller
- omstruktureringsåtgärder enligt den gemensamma åtgärd som avses i rådets förordning (EEG) nr 458/80⁽³⁾,

skall de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten vid behov klassificera arealerna i fråga innan de tar ställning till ansökan.

2. Om det rör sig om kollektiva åtgärder för att utnyttja en eller flera av de bestämmelser som avses i punkt 1, skall de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten vid behov och på samma villkor klassificera alla de arealer som åtgärden avser.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

Artikel 6

1. All nyplantering av vinstockar är förbjuden fram till och med den 31 augusti 1990.

Medlemsstaterna kan dock ge tillstånd till nyplantering på arealer som är avsedda för produktion av kvalitetsvin fso om kommissionen har förklarat att produktionen på grund av sina kvalitativa egenskaper ligger långt under efterfrågan.

2. Utan hinder av punkt 1 kan medlemsstaterna ge tillstånd till nyplantering vad gäller

- arealer avsedda för moderkvarter,
- arealer avsedda för nyplantering i samband med strukturrationalisering eller expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell lagstiftning,

⁽¹⁾ EGT nr L 57, 29.2.1980, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr L 88, 28.3.1985, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr L 57, 29.2.1980, s. 27.

- arealer avsedda för nyplantering som skall genomföras inom ramen för utvecklingsplaner i enlighet med de villkor som anges i rådets direktiv 72/159/EEG⁽¹⁾ i de medlemsstater där produktionen av kvalitetsvin fso under produktionsåren 1975/76, 1976/77 och 1977/78 utgjorde mindre än 60% av den totala vinproduktionen,
- arealer avsedda för vinodlingsförsök.

3. Druvor från vinstockar som har planterats i strid med gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser om nyplantering av vinarealer enligt bilaga 5 får inte användas för produktion av bordsvin. Produkter som framställs av sådana druvor får övergå till fri omsättning endast för destillation. Dessa produkter får dock inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt i volymprocent av 80% vol. eller mindre.

4. Den förklaring som avses i punkt 1 andra stycket skall lämnas på begäran av en medlemsstat i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 7

1. Återplantering med vinstockar skall tillåtas endast om en fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av sådana personer har

- en återplanteringsrätt enligt bilaga 5, eller
- en återplanteringsrätt som har förvärvats med stöd av tidigare gällande nationell lagstiftning.

Som en övergångsåtgärd kan de producenter i medlemsstater där gällande nationella lagstiftning den 27 maj 1976 inte medgav någon rätt till återplantering som sedan dess har utfört en röjning som vederbörligen har bekräftats och intygats av den berörda medlemsstaten, få tillstånd att före den 27 maj 1984 plantera vinstockar på en areal som utbytesmässigt motsvarar den röjda arealen på de villkor som anges i denna förordning.

2. Den återplanteringsrätt som avses i punkt 1

- får utövas inom samma anläggning; medlemsstaterna kan dock föreskriva att rätten endast får utövas på arealer som har röjts,
- får endast överlåtas helt eller delvis om en del av företaget i fråga övergår till ett annat företag; i så fall får rätten utövas på en areal inom det senare företaget som inte är större än den överlåtna arealen.

Återplanteringsrätten får dock helt eller delvis, på de villkor som fastställs av den berörda medlemsstaten,

överföras till arealer som är avsedda för framställning av kvalitetsvin fso på ett annat företag.

3. Om återplanteringsrätten inte utövas på den areal som har röjts får återplantering, när det rör sig om arealer som omfattas av klassificeringen enligt artiklarna 4 och 5, endast äga rum på en areal som är klassificerad inom samma kategori som den areal som har röjts, eller i en högre kategori.

4. Druvor från vinstockar som har planterats i strid med gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser om återplantering av vinarealer enligt bilaga 5 får inte användas till framställning av bordsvin. Produkter som framställs av sådana druvor får övergå till fri omsättning endast för destillation. Dessa produkter får dock inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt i volymprocent av 80% vol. eller mindre.

5. Före den 1 januari 1986 skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta bestämmelser om de inskränkningar i utövning av återplanteringsrätten som är nödvändiga för att anpassa produktionskapaciteten inom vinodlingen till marknadens behov.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 8

1. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som avser att nyplantera vinstockar i enlighet med artikel 6 eller artikel 9.2 tredje stycket skall ansöka skriftligt om tillstånd hos de behöriga organ som har utsetts av medlemsstaterna inom den tidsfrist som dessa organ fastställer.

2. För att göra det möjligt för de behöriga organen att utföra kontroller kan medlemsstaterna kräva att fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som avser att röja eller återplantera vinstockar eller nyplantera vinstockar, om de har fått tillstånd till detta, skriftligt skall underrätta det behöriga organet om detta inom den tidsfrist som detta organ fastställer.

Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som har röjt, återplanterat eller nyplanterat vinstockar skall skriftligt underrätta det behöriga organet i den medlemsstat inom vars territorium åtgärden har vidtagits om detta inom den tidsfrist som detta organ fastställer.

⁽¹⁾ EGT nr L 96, 23.4.1972, s. 1.

3. Nyplantering av vinstockar för vilken tillstånd har erhållits kan utföras fram till slutet av det andra produktionsåret efter det år när tillståndet beviljades.

Artikel 9

1. Varje år före den 1 september skall medlemsstaterna, med hänsyn särskilt till

- de uppgifter som avses i artikel 8.2 andra stycket, och
- de statistiska undersökningar av vinarealer som föreskrivs i förordning (EEG) nr 357/79⁽¹⁾,

översända en underrättelse till kommissionen om utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen, inbegripet en redovisning av vinarealerna inom deras territorium.

Denna redovisning

a) skall utarbetas för följande geografiska enheter:

- i Tyskland: de vinodlingsområden som anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 823/87,
- i Frankrike: departementen,
- i Italien: provinserna,
- i Grekland: "nomoi",
- i Spanien: provinserna och regionerna,
- i Portugal: regionerna,
- i de andra berörda medlemsstaterna: hela det nationella territoriet,

b) skall delas upp på det sätt som anges i artikel 2.2 b i förordning (EEG) nr 357/79.

2. Före den 1 december varje år skall kommissionen, med beaktande av den underrättelse från medlemsstaterna som avses i punkt 1, överlämna en rapport till rådet om utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen.

Denna rapport skall innehålla en bedömning av förhållandet mellan produktionskapaciteten och förbrukningen samt en prognos över den förväntade utvecklingen av detta förhållande.

På grundval av rapporten kan rådet utan hinder av artikel 6 med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att medlemsstaterna får lämna tillstånd till nyplantering för arealer inom kategori 1 som är avsedda för produktion av bordsvin, om detta är motiverat med hänsyn till utvecklingen på marknaden för bordsvin. Samtidigt och i enlighet med samma förfarande skall rådet fastställa villkoren för beviljandet av sådana tillstånd.

⁽¹⁾ EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 124.

Artikel 10

Före den 1 oktober 1986 skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget besluta om nödvändiga åtgärder för att säkerställa balans mellan produktionskapaciteten och marknadens behov, med särskild hänsyn till de olika arealernas lämplighet för vinodling mot bakgrund av klassificeringen i artikel 4 samt till eventuella ekonomiskt bärkraftiga alternativa grödor.

Artikel 11

1. Artikel 6–9 skall endast tillämpas i medlemsstater med en vinproduktion som överstiger 25 000 hektoliter under ett produktionsår.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall inte vara något hinder för att medlemsstaterna

- antar strängare nationella bestämmelser om nyplantering eller återplantering av vinstockar,
- kräver att de ansökningar och den information som föreskrivs i denna avdelning skall kompletteras med andra uppgifter som behövs för att följa utvecklingen av produktionskapaciteten inom vinodlingen.

Artikel 12

Utan hinder av artiklarna 6.1 och 8.3 kan rättigheter till nyplantering av vinstockar på arealer avsedda för framställning av kvalitetsvin fso som förvärfas före den 1 maj 1984 i De Tio och före den 31 december 1985 i Spanien utövas

- fram till och med den 31 augusti 1984, och i Spanien fram till och med den 31 augusti 1986, utan inskränkning,
- från och med den 1 september 1984, och i Spanien från och med den 1 september 1986, under förutsättning att den berörda medlemsstaten bekräftar detta. En sådan bekräftelse kan endast omfatta kvalitetsvin fso för vilket tillstånd har beviljats av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 83.

Artikel 13

1. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fastställa allmänna bestämmelser om klassificering av vinstockssorter.

Dessa bestämmelser skall särskilt föreskriva

- en klassificering i rekommenderade, godkända och tillfälligt godkända vinstockssorter för administrativa enheter eller delar av sådana enheter,

– möjlighet för en medlemsstat att avvika från bestämmelserna i punkt 2 i syfte att undersöka en vinstockssorts odlingsvärde eller bedriva vetenskaplig forskning, urvals- och korsningsarbete samt produktion av vegetativt förökningsmaterial för export.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av strängare gemenskapsbestämmelser, får endast rekommenderade sorter och godkända sorter användas för nyplantering, återplantering och ympning inom gemenskapen.

3. Odling av vinarealer skall upphöra enligt följande:

a) Vad gäller arealer planterade med vinstockssorter som den 31 december 1976 var klassificerade som tillfälligt godkända sorter:

– före den 31 december 1979 för sorter som har uppkommit genom artkorsningar (direktproducerande hybrider),

– före den 31 december 1983 för andra sorter.

Dessa tidsfrister skall för Greklands vidkommande ändras till den 31 december 1984 och för Spaniens vidkommande till den 31 december 1990 respektive den 31 december 1992.

b) Vad gäller arealer planterade med vinstockssorter som har klassificerats som tillfälligt godkända efter den 31 december 1976, senast 25 år efter den tidpunkt när sorten klassificerades som sådan.

Odling av vinstockssorter som inte är klassificerade skall vara förbjudet.

4. Om inte annat bestäms av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, får

– färska druvor,

– druvmust,

– druvmust i jäsning,

– nytt, icke färdigjäst vin,

– och vin,

från vinstockssorter som inte ingår i klassificeringen övergå till fri omsättning endast för destillation eller framställning av vinättika. Dessa produkter får vidare användas för vinodlarnas egen konsumtion.

5. Klassificeringen av vinstockssorter och övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 14

Det skall vara förbjudet att bevilja nationellt stöd till plantering på arealer avsedda för produktion av bordsvin som är klassificerade inom kategori 3.

AVDELNING II

Föreskrifter om enologiska metoder och processer

Artikel 15

1. Endast de enologiska metoder och processer som anges i denna avdelning, i bilaga 6 eller i andra gemenskapsbestämmelser om vinsektorn skall vara tillåtna för de produkter som definieras i punkterna 1–7, 10–13 och 15 i bilaga 1 samt för koncentrerad druvmust, renad koncentrerad druvmust och mousserande vin enligt definitionen i artikel 1.4 andra stycket.

2. Utan hinder av punkt 1 kan medlemsstaterna, vad gäller de enologiska metoder och processer som anges i bilaga 6, införa strängare bestämmelser för att säkerställa att kvalitetsvin fso och bordsvin som betecknas enligt artikel 72.2 och framställs inom deras territorium bevarar de egenskaper som är kännetecknande för dessa produkter.

Medlemsstaterna skall underätta kommissionen om de bestämmelser som antas i enlighet med första stycket.

Kommission skall vidta de åtgärder som behövs för att underrätta de andra medlemsstaterna om sådana bestämmelser.

3. Renhets- och identitetsspecifikationerna för de enologiska substanser som avses i bilaga 6 skall vara de som förskrivs i de gällande gemenskapsbestämmelserna på detta område eller, om sådana saknas, de specifikationer som är i överensstämmelse med nationell lagstiftning.

4. Om inte annat bestäms av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, skall det vara förbjudet att tillsätta vatten till de produkter som avses i artikel 1. Upplösning i vatten av vissa enologiska substanser skall dock vara tillåtet, om det är nödvändigt för att de skall kunna användas.

5. Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen begränsa eller förbjuda användning av

de enologiska metoder och processer som anges i bilaga 6 i fråga om de produkter som avses i punkt 1.

6. Följande skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83:

- närmare bestämmelser om jämförbarheten mellan vissa enologiska metoder och processer som används i tredje land och dem som anges i bilaga 6,
- de villkor på vilka medlemsstaterna för de viner som framställs på deras territorium kan, fram till en tidpunkt som skall fastställas senare, tillåta tillsats av äppelsyra,
- övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 16

1. De metoder och processer som avses i artikel 15.1 får endast användas i syfte att uppnå en fullgod vinframställning eller konservering av produkterna i fråga. Det skall särskilt vara förbjudet att blanda

- bordsviner med varandra, eller
- viner som lämpar sig för framställning av bordsvin med varandra eller med bordsvin, eller
- kvalitetsviner fso med varandra, eller
- importerade viner med varandra,

om någon av beståndsdelarna inte är i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning eller med bestämmelser som antas med stöd av denna förordning.

2. Såvida inte rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen beviljar undantag, kan blandning av färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning och nytt, icke färdigjäst vin – om någon av dessa produkter inte har alla de föreskrivna egenskaperna för framställning av vin som lämpar sig för framställning av bordsvin eller av bordsvin – med produkter av vilka sådant vin kan framställas eller med bordsvin varken ge vin som lämpar sig för framställning av bordsvin eller bordsvin.

3. Vid blandning skall, om inte annat följer av bestämmelserna i följande punkter, endast produkter som har framställts genom blandning av bordsviner inbördes eller av bordsvin med vin som lämpar sig för framställning av bordsvin anses som bordsvin, förutsatt att det vin som lämpar sig för framställning av bordsvin har en total naturlig alkoholhalt i volymprocent av högst 17 % vol.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67.5, får genom blandning av ett vin som lämpar sig för framställning av bordsvin med

- a) ett bordsvin, framställas ett bordsvin endast om denna process äger rum inom den vinodlingszon där det vin som lämpar sig för framställning av bordsvin har producerats,

b) ett annat vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, endast framställas ett bordsvin, om

- det andra vinet som lämpar sig för framställning av ett bordsvin producerats inom samma vinodlingszon, och
- denna process äger rum inom samma vinodlingszon.

5. Bordsvin får inte framställas genom blandning av ett vin som lämpar sig för framställning av vitt bordsvin eller av ett vitt bordsvin med ett vin som lämpar sig för framställning av rött bordsvin eller med ett rött bordsvin.

Denna bestämmelse utesluter dock inte att vin som lämpar sig för framställning av vitt bordsvin eller vitt bordsvin i vissa ännu inte fastställda fall blandas med vin som lämpar sig för framställning av rött bordsvin eller med rött bordsvin, om den framställda produkten har ett rött bordsvins egenskaper.

6. Blandning av en druvmust eller ett bordsvin som har undergått den enologiska behandling som avses i punkt 1 n i bilaga 6 med en druvmust eller ett vin som inte har genomgått denna enologiska behandling skall vara förbjudet.

7. Om inte annat bestäms av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, skall blandning av ett vin som härstammar från tredje land med ett vin från gemenskapen samt inbördes blandning av viner som härstammar från tredje land och som befinner sig på gemenskapens geografiska territorium vara förbjudet.

Sådan blandning som avses i första stycket skall dock vara tillåten inom frizoner, om det vin som blir resultatet är avsett för försändelse till ett tredje land.

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fastställa bestämmelser om tillämpning av andra stycket, särskilt bestämmelser om hur sådant vin skall betecknas och bestämmelser som gör det möjligt att undvika förväxling med ett gemenskapsvin.

8. Om svårigheter uppstår inom vissa vinodlingsområden inom gemenskapen till följd av tillämpningen av punkt 3–7, kan de berörda medlemsstaterna meddela detta till kommissionen, som skall vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder får dock inte leda till någon inskränkning i bestämmelserna om blandning i denna artikel.

9. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt bestämmelser om användning av vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna kan tillåta användning av koppar-sulfat enligt punkt 3 w i bilaga 6 för att avlägsna smak-

eller luktfel inom produktionsområden där kopparsulfat inte har använts vid behandling av vinstockarna.

2. Vad gäller de metoder som avses i punkt 3 p i bilaga 6 kan medlemsstaterna för alla de rödviner som produceras inom deras territorium bestämma att kalciumfytat skall användas i stället för kaliumferrocyanid.

Användning av natriumalginat enligt punkt 3 t i bilaga 6 vid framställning av vissa mousserande viner skall vara tillåten fram till och med den 31 augusti 1990.

3. Användning av kalciumtartrat eller vinsyra till avsyrring enligt punkterna 1 m och 3 l i bilaga 6 skall vara tillåtet fram till och med den 31 augusti 1990, men för vinsyra gäller detta uteslutande i fråga om produkter som härrör

- från druvor av vinstockssorter som ger relativt syrliga druvor, och
- från druvor som har skördats inom vissa ännu inte fastställda vinodlingsområden inom den nordliga delen av vinodlingszon A.

Användning av kåda från aleppotalen enligt punkt 1 n i bilaga 6 skall endast vara tillåten vid framställning av "Retsina"-bordsvin. Denna enologiska metod får endast tillämpas

- inom Greklands geografiska territorium,
- på must av druvor för vilka sorterna, produktionsområdet och vinframställningsområdet har fastställts i grekiska bestämmelser som gällde den 31 december 1980,
- genom tillsats av högst 1 000 g harts per hl använd produkt,
- före jäsningen eller, förutsatt att den verkliga alkoholhalten i volymprocent inte överstiger en tredjedel av den totala alkoholhalten i volymprocent, under jäsningen.

Om Grekland har för avsikt att efter den 31 december 1980 ändra de bestämmelser som avses i andra stycket andra strecksatsen, skall landet underrätta kommissionen om detta. I så fall kan ett beslut om att ändra detta datum fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 18

1. Om väderleksförhållandena inom vissa vinodlingszoner inom gemenskapen gör detta nödvändigt, kan de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den verkliga eller potentiella naturliga (verkliga eller potentiella) alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning, och nytt, icke färdigjäst

vin som härrör från de vinstockssorter som avses i artikel 69, samt i vin som lämpar sig för framställning av bordsvin och bordsvin.

Den naturliga alkoholhalten i volymprocent får endast höjas i de produkter som avses i första stycket om deras lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent är

- inom vinodlingszon A: 5 % vol.,
- inom vinodlingszon B: 6 % vol.,
- inom vinodlingszon C I a: 7,5 % vol.,
- inom vinodlingszon C I b: 8 % vol.,
- inom vinodlingszon C II: 8,5 % vol.,
- inom vinodlingszon C III: 9 % vol.

Höjningen av den lägsta naturliga alkoholhalten i volymprocent skall åstadkommas med hjälp av de enologiska processer som avses i artikel 19 och får inte överstiga följande gränsvärden:

- inom vinodlingszon A: 3,5 % vol.,
- inom vinodlingszon B: 2,5 % vol.,
- inom vinodlingszon C: 2 % vol.

2. Under år med särskilt ogynnsamma väderleksförhållanden får de gränsvärden för höjning av alkoholhalten i volymprocent som föreskrivs i punkt 1 tredje stycket höjas till följande värden:

- vinodlingszon A: 4,5 % vol.,
- vinodlingszon B: 3,5 % vol.

3. De vinodlingszoner som avses i denna artikel skall vara de som framgår av bilaga 4.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt bestämmelser om beslut om att tillåta de höjningar som föreskrivs i punkt 2, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 19

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt artikel 18 får endast åstadkommas på följande sätt:

- a) för färska druvor, druvmust i jäsning eller nytt, icke färdigjäst vin, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust,
- b) för druvmust, genom tillsats av sackaros eller koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust eller genom partiell koncentrerings,
- c) för vin som lämpar sig för framställning av bordsvin och för bordsvin, genom partiell koncentrerings genom kylning.

2. Användning av en av de processer som avses i punkt 1 skall utesluta användning av de övriga.

3. Den tillsats av sackaros som föreskrivs i punkt 1 a och b får endast utföras genom chaptalisering och endast inom vinodlingsområden där det traditionellt eller undantagsvis har utförts i enlighet med lagstiftning som gällde den 8 maj 1970.

4. Tillsats av koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust får inte ha till följd att den ursprungliga volymen färska krossade druvor, druvmust, druvmust i jäsning eller nytt, icke färdigjäst vin ökas med mera än 11 % inom vinodlingszon A, 8 % inom vinodlingszon B och 6,5 % inom vinodlingszonerna C.

Vid tillämpning av artikel 18.2 skall gränsvärdena för volymökningen höjas till 15 % inom vinodlingszon A och till 11 % inom vinodlingszon B.

5. Koncentrering av druvmust, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin eller bordsvin som har undergått denna process får inte medföra att den ursprungliga volymen minskas med mer än 20 % och får under inga omständigheter leda till en höjning av den naturliga alkoholhalten med mer än 2 % vol.

6. Under inga omständigheter får de ovan nämnda processerna leda till en höjning av den totala alkoholhalten i färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning, nytt, icke färdigjäst vin, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin eller bordsvin som har undergått dessa processer till mer än 11,5 % vol. inom vinodlingszon A, 12 % vol. inom vinodlingszon B, 12,5 % vol. inom vinodlingszonerna C I a och C I b, 13 % vol. inom vinodlingszon C II och 13,5 % vol. inom vinodlingszon C III.

I fråga om rödvin får den totala alkoholhalten i volymprocent i de produkter som anges i första stycket höjas till 12 % vol. inom vinodlingszon A och till 12,5 % vol. inom vinodlingszon B.

7. Vin som lämpar sig för framställning av bordsvin och bordsvin får inte koncentreras, om de produkter som har använts vid deras framställning själva har undergått de processer som avses i punkt 1 a och b.

8. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 20

1. Kommissionen skall genomföra en ingående undersökning av möjligheterna att använda koncentrerad druvmust, även renad sådan, och socker för berikning. Denna undersökning skall särskilt omfatta de enologiska aspekterna av de olika tillåtna metoderna, de ekonomi-

ska aspekterna i samband med användning av sackaros eller koncentrerad druvmust, även renad sådan, samt metoder för kontroll av denna användning.

2. Under 1990 skall kommissionen överlämna en rapport till rådet om resultaten av den undersökning som avses i punkt 1, eventuellt tillsammans med lämpliga förslag. Därefter skall rådet besluta om vilka åtgärder som skall vidtas vad beträffar höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i de produkter som anges i artikel 18.1.

3. Den undersökning som avses i punkt 1 skall finansieras av gemenskapen. Anslaget till undersökningen skall fastställas inom ramen för budgetförfarandet. Kostnaden beräknas till 2 miljoner ecu.

Artikel 21

1. Färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning, nytt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå följande behandling:

- partiell avsyrrning inom vinodlingszonerna A, B, C Ia och C Ib,
- tillsats av syra och avsyrrning inom vinodlingszonerna C II och C IIIa, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3,
- tillsats av syra inom vinodlingszon C IIIb.

Tillsats av syra till de produkter som anges i första stycket, bortsett från vin, får endast ske inom en gräns på 1,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 20 milliekvivalenter/l.

Tillsats av syra till vin får endast ske inom en gräns på 2,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 33,3 milliekvivalenter/l.

Avsyrrning av vin får endast ske inom en gräns på 1 g/l uttryckt som vinsyra, eller 13,3 milliekvivalenter/l.

Dessutom får druvmust avsedd för koncentrering undergå partiell avsyrrning.

2. Under år med ovanliga väderleksförhållanden kan medlemsstaterna tillåta att syra tillsätts till de produkter som anges i punkt 1 inom vinodlingszonerna C I a och C I b, på de villkor som anges i punkt 1 för zonerna C II, C II och C III.

3. Syratillsättning och berikning, liksom syratillsättning och avsyrrning, av en och samma produkt skall utesluta varandra, såvida inte undantag medges i det enskilda fallet.

4. Undantag enligt punkt 3 och övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 22

1. Sötning av bordsvin, i sådana fall där
 - a) de färska druvorna, druvmusten, druvmusten i jäsning, det nya, icke färdigjasta vinet eller det vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, eller bordsvinet självt, har undergått någon av de processer som anges i artikel 19.1, får endast ske genom tillsats av druvmust som har högst samma totala alkoholhalt i volymprocent som bordsvinet i fråga,
 - b) de produkter som avses i a inte har undergått någon av de processer som anges i artikel 19.1, får endast ske genom tillsats av koncentrerad druvmust, renad koncentrerad druvmust eller druvmust, förutsatt att den totala alkoholhalten i volymprocent i bordsvinet i fråga inte höjs med mer än 2 % vol.

2. Sötning av importerat vin som är avsett för direkt konsumtion och som betecknas med en geografisk benämning skall vara förbjuden inom gemenskapens territorium.

För sötning av andra importerade viner än de som avses i första stycket skall gälla bestämmelser som skall fastställas senare.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 23

1. De processer som avses i artiklarna 19 och 21, med undantag av tillsats av syra till och avsyrring av vin, skall endast vara tillåtna om de utförs i ett moment i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning eller nytt, icke färdigjäst vin till vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, bordsvin eller någon annan dryck avsedd för direkt konsumtion enligt artikel 1.2, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin tillsatt med koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.

Detsamma skall gälla koncentrerad, tillsats av syra till och avsyrring av vin som lämpar sig för framställning av bordsvin.

Koncentrerad av bordsvin skall äga rum inom den odlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.

Tillsats av syra till och avsyrring av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som använts vid framställning av vinet i fråga har skördats.

2. Var och en av de processer som anges i punkt 1 skall anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma skall gälla för de mängder sackaros, koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust som för deras yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska

personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag och handelsidkare, som skall definieras senare, vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, druvmust i jäsning eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.

Var och en av de processer som anges i artikel 21 skall antecknas på det dokument som enligt artikel 71.1 skall följa med de behandlade produkterna.

3. Om inte annat följer av undantagsbestämmelser som fastställs på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får dessa processer endast utföras

– före den 1 januari inom vinodlingszon C,

– före den 16 mars inom vinodlingszonerna A och B,

och endast i fråga om produkter som härrör från den vinskörd som ligger omedelbart före dessa tidpunkter.

Koncentrerad genom kylning och tillsats av syra till och avsyrring av vin får dock äga rum när som helst under året.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt bestämmelser om undantag från den skyldighet som avses i punkt 2 första stycket och avvikelser från de tidsfrister som avses i punkt 3 första stycket, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 24

De bestämmelser i artiklarna 18, 19, 21, 22 och 23 som skall tillämpas på produkter som skördas inom de områden inom gemenskapen som inte hör till de vinodlingszoner som anges i bilaga 4 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 25

1. Det skall vara förbjudet att tillsätta alkohol till de produkter som anges i artikel 1.2, med undantag av de produkter som definieras i punkterna 5, 14 och 23 i bilaga 1.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om undantag från bestämmelserna i punkt 1, särskilt vad gäller särskilda användningsområden eller produkter avsedda för export.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 26

1. Varje medlemsstat kan för försöksändamål under en period av högst tre år tillåta användning av vissa

enologiska metoder eller processer som inte föreskrivs i denna förordning, under förutsättning att

- de mängder som dessa metoder eller processer omfattar inte överstiger 50 000 hektoliter per år och försök,
- de produkter som framställs inte skickas utanför den medlemsstat inom vars territorium försöket har utförts.

2. Innan den period som avses i punkt 1 har löpt ut skall den berörda medlemsstaten till kommissionen översända en rapport över det försök för vilket tillstånd har getts. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om resultaten av försöket. Beroende på dessa resultat, kan den berörda medlemsstaten till kommissionen rikta en begäran om tillstånd att fortsätta med försöket under en ny period på högst tre år, eventuellt med en större mängd än vid första försöket.

Till stöd för sin begäran skall den berörda medlemsstaten skicka med lämplig dokumentation.

3. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 83 fatta ett beslut om den begäran som avses i punkt 2. Samtidigt kan den besluta att försöket får genomföras under samma förutsättningar i andra medlemsstater.

4. Efter att ha samlat in all information om försöket kan kommissionen, vid utgången av den period som avses i punkt 1 och i förekommande fall vid utgången av den period som avses i punkt 2, till rådet överlämna ett förslag om att den enologiska metod eller process som har använts i försöket slutgiltigt blir tillåtet. I så fall skall rådet fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

AVDELNING III

Prissystem och regler om intervention och andra marknadssanerande åtgärder

Artikel 27

1. De olika bordsvinstyper som är representativa för produktionen inom gemenskapen definieras i bilaga 3.

Förteckningarna över vinstockssorter i punkt 1 c och punkt 2 b och c i bilaga 3 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

2. För varje bordsvinstyp enligt punkt 1 skall ett orienteringspris fastställas före den 1 augusti för varje produktionsår.

3. Orienteringspriset skall fastställas på grundval av genomsnittet av de priser som har noterats för vintypen i fråga under de två senaste produktionsåren före tidpunkten för fastställandet och på grundval av prisutvecklingen under det innevarande produktionsåret.

Dessa priser skall registreras i produktionsledet på de marknader inom gemenskapens vinodlingsområden på vilken en väsentlig del av de berörda områdenas produktion av bordsvin avsätts.

4. Orienteringspriset skall fastställas i produktionsledet och skall uttryckas, allt efter vintypen, antingen i ecu per % vol./hl eller i ecu/hl.

5. Orienteringspriserna och de vintyper som de avser skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 28

För varje produktionsår skall tillämpas ett tröskelpris som utlöser interventionssystemet, härafter kallat "utlös-naktiveringspris", för alla vintyper för vilka ett orienteringspris fastställs. Detta pris skall gälla i samma led som orienteringspriset. För varje bordsvinstyp skall det motsvara 92 % av orienteringspriset.

Artikel 29

Alla de åtgärder som avses i denna avdelning skall ha till syfte att säkerställa balansen på marknaden för bordsvin och ett garanterat minimipris på marknaden för de nämnda vinerna som motsvarar minst 82 % av orienteringspriset.

Det garanterade minimipriset enligt första stycket skall garanteras för producenter som omfattas av de skyldigheter som avses i artikel 47.1, endast i den mån de har uppfyllt dessa skyldigheter i enlighet med den bestämmelsen.

Artikel 30

1. För varje vintyp för vilken ett orienteringspris fastställs skall kommissionen varje vecka, på grundval av all tillgänglig information, fastställa och offentliggöra i C-serien i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*

- a) ett genomsnittligt producentpris (härefter kallat "genomsnittspris") för varje representativ marknad för bordsvinstypen i fråga,
- b) för bordsvin av typerna R III, A II och A III, ett representativt pris för gemenskapen (härefter kallat "representativt pris"), som svarar mot det vägda genomsnittet av samtliga fastställda genomsnittspriser,
- c) för bordsvin av typerna R I, R II och A I, ett representativt pris för gemenskapen (härefter kallat "representativt pris") som svarar mot det vägda genomsnittet av hälften av de fastställda genomsnittspriserna. Denna hälft skall bestå av de lägsta genomsnittspriserna. Om det antal genomsnittspriser som skall användas inte är ett heltal, skall det avrundas uppåt till närmaste heltal.

Om tillämpningen av dessa regler medför att antalet genomsnittspriser som skall användas blir mindre än åtta för bordsvin av typen R I, mindre än sju för vin av typen R II och mindre än åtta för vin av typen A I, skall de åtta, sju respektive åtta lägsta priserna användas. Om det sammanlagda antalet fastställda genomsnittspriser är mindre än dessa tal, skall samtliga fastställda genomsnittspriser användas.

De vägda genomsnitt som avses i b och c skall beräknas på grundval av de mängder som genomsnittspriserna hänförs sig till.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna alla uppgifter som är av betydelse för fastställande av de priser som avses i punkt 1, särskilt de producentpriser som för varje bordsvinstyp har registrerats på de representativa marknaderna samt de mängder som de hänförs sig till.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt om förteckningen över de representativa marknaderna och metoderna för prisregistrering, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 31

1. Före den 10 december varje år skall en prognos utarbetas i syfte att beräkna gemenskapens resurser och behov, inbegripet den förväntade importen från och exporten till tredje land.

2. Prognosen skall innehålla uppgifter om gemenskapens resurser och behov vad gäller vin, av vilka det skall

framgå hur stor del som utgörs av bordsvin respektive kvalitetsvin fso.

3. För varje produktionsår skall kommissionen till rådet överlämna en slutgiltig kalkyl över gemenskapens resurser och förbrukning under föregående produktionsår.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 32

1. Härmed införs ett stödsystem för privat lagring av

- bordsvin,
- druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust.

2. Det skall vara ett villkor för beviljande av det stöd som avses i punkt 1 att det under perioden från den 16 december till den 15 februari året därpå i enlighet med ännu inte fastställda bestämmelser ingås ett långfristigt lagringskontrakt med interventionsorganen.

3. Långfristiga lagringskontrakt för bordsvin skall ingås för en tid av nio månader.

Långfristiga lagringskontrakt för druvmust, koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust skall ingås för en tid som löper ut senast den 15 september efter den tidpunkt när de har ingåtts.

4. Långfristiga lagringskontrakt kan ingås om prognosen för ett produktionsår visar att den disponibla mängden bordsvin i början av det året överstiger det normala årsbehovet med mer än fyra månaders förbrukning.

Det kan bestämmas att

- a) långfristiga lagringskontrakt för bordsvin endast får ingås för bordsvinstyper som skall fastställas senare,
- b) druvmust som omfattas av ett långfristigt lagringskontrakt helt eller delvis får bearbetas till koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust under kontraktets giltighetstid,
- c) **druvmust** och koncentrerad druvmust avsedd för **framställning** av druvsaft inte får vara föremål för långfristiga lagringskontrakt.

5. Beslut om tillstånd att ingå långfristiga lagringskontrakt skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 83. I enlighet med samma förfarande

- a) skall beslut fattas om att upphäva möjligheten att ingå långfristiga lagringskontrakt, till och med före den 15 februari, om marknadssituationen, särskilt frekvensen med vilken sådana kontrakt ingås, motive-
rar detta,
- b) skall övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel fastställas.

Artikel 33

1. Så snart stödåtgärderna till privat lagring träder i kraft skall de interventionsorgan som har utsetts av medlemsstaterna ingå lagringskontrakt med de producenter som begär det, avseende vin och must som omfattas av dessa åtgärder.
2. Ingåendet av lagringsavtal skall vara förenat med vissa villkor, särskilt vad gäller de berörda produkternas kvalitet.
3. Det kan för bordsvin bestämmas att lagringskontrakt skall innehålla klausuler enligt vilka stödet kan inställas för hela eller en del av den lagrade mängden, och att producentens motsvarande skyldigheter skall upphöra, om det representativa priset för bordsvinstypen i fråga under två på varandra följande veckor är lika med eller högre än orienteringspriset för den bordsvinstypen.
4. Stödet till privat lagring får endast täcka lagringens tekniska kostnader samt räntor, för vilka fasta satser skall fastställas.

För koncentrerad druvmust kan denna sats fastställas med en koefficient som svarar mot koncentrationsgraden.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 34

1. Om det på grund av den förväntade omfattningen av producenternas lager vid slutet av produktionsåret och på grund av utsikterna för nästa skörd föreligger risk för att det kan uppstå problem med lagring av den, kan beslut fattas om att bevilja stöd till omlagring av bordsvin som omfattas av långfristiga lagringskontrakt.
2. Tillämpningsföreskrifter för punkt 1, särskilt bestämmelser om ansöknings tiden, stödbeloppet och omlagringsvillkoren, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 35

1. Överpressning av krossade eller okrossade druvor, och pressning av jäsningsrester skall vara förbjuden. Omjäsning av pressrester för andra ändamål än destillation skall också vara förbjuden.

Filtrering och centrifugering av jäsningsrester skall inte betraktas som pressning, om de framställda produkterna är av fullgod handelskvalitet och om jäsningsresterna inte torkar in.

Utan hinder av första stycket kan det på de grekiska och italienska öarna (borsett från Sicilien och Sardinien) inom vinodlingszonerna C III under produktionsåren 1982/83–1986/87 tillåtas överpressning av krossade eller okrossade druvor och pressning av jäsningsrester. I så fall skall produkter som framställs genom pressning av pressrester och jäsningsrester fullständigt och uteslutande levereras till destillation.

2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, med undantag av de personer och sammanslutningar som avses i punkt 4, som har framställt vin skall leverera samtliga biprodukter från denna vinframställning och, om det är nödvändigt, vin från den egna produktionen till destillation.

Alkoholkvantiteten i produkter som levereras till destillation skall vara minst lika hög som en ännu inte fastställd procentandel av alkoholhalten i det producerade vinet. Denna alkoholkvantitet skall bestämmas på grundval av en lägsta fast naturlig alkoholhalt i volymprocent som fastställs för varje produktionsår inom varje vinodlingszon.

Den procentandel som avses i andra stycket får inte överstiga

- 8 % om vinet har framställts direkt av druvor,
- 3 % om vinet har framställts av druvmust, druvmust i jäsnings eller nytt, icke färdigjäst vin.

Undantag från denna bestämmelse kan beviljas för producentkategorier som skall fastställas senare, för vissa produktionsområden och för vin som skall destilleras enligt artikel 36.

3. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, med undantag av de personer och sammanslutningar som avses i punkt 4, som innehar biprodukter av annan bearbetning av druvor än vinframställning skall leverera dessa till destillation.

Pressrester och jäsningsrester som levereras till destillation skall uppfylla vissa ännu inte fastställda miniminormer. Om dessa normer inte uppfylls, skall pressresterna

och jäsningsresterna, utan hinder av första stycket, levereras till andra bearbetningsföretag än brännerier eller destrueras under kontroll.

4. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som bearbetar druvor som har skördats inom vinodlingszon A eller i den tyska delen av vinodlingszon B skall dra undan biprodukterna från denna bearbetning under kontroll och på villkor som skall fastställas senare.

5. Personer som omfattas av den skyldighet som avses i punkt 2 eller punkt 3 kan fullgöra denna skyldighet genom att dra undan biprodukter från vinframställning under kontroll och på villkor som skall fastställas senare.

6. I samband med den destillation som avses i denna artikel får destillatören

- antingen motta stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den destillerade produkten har en alkoholhalt av lägst 52 % vol.,
- eller leverera den destillerade produkten till interventionsorganet, förutsatt att dess alkoholhalt uppgår till lägst 92 % vol.

Dock gäller följande:

- Medlemsstaterna kan föreskriva att deras interventionsorgan inte skall köpa upp den produkt som avses i första stycket andra strecksatsen.
- Om vinet har tillsatts alkohol för destillation före leverans till destillatören, skall stöd enligt första stycket första strecksatsen betalas ut till tillverkaren av det vin som tillsatts alkohol och den destillerade produkten får inte levereras till interventionsorganet.

Ett uppköpspris skall fastställas för neutral alkohol som uppfyller kvalitetskrav som skall fastställas senare.

Uppköpspriset för andra destillat som kan övertas av interventionsorganet skall fastställas på grundval av det uppköpspris som avses i tredje stycket och anpassas särskilt med hänsyn till kostnaderna för att bearbeta produkten till neutral alkohol.

7. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

Dessa bestämmelser skall omfatta

- villkoren för destillationens genomförande,
- kriterierna för fastställandet av det pris som, beroende på alkoholhalten, skall betalas för pressrester och jäsningsrester och eventuellt för vin som levereras till destillation,

- de undantag som avses i punkterna 1 och 2,
- de villkor som skall gälla för undandragande under kontroll enligt punkt 4 och punkt 5,
- kriterierna för fastställandet av det stödbelopp som skall göra det möjligt att avsätta de framställda produkterna,
- kriterierna för fastställandet av den del av interventionsorganens utgifter som skall finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, garantisektionen,
- kriterierna för fastställandet av priserna på de destillerade produkter som kan övertas av interventionsorganen.

8. Det stöd, de priser och den del av utgifterna som avses i punkt 7 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel samt den fasta naturliga alkoholhalt i volymprocent som avses i punkt 2 och de miniminormer för pressrester och jäsningsrester som avses i punkt 3 skall fastställas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 36

1. Vin framställt av druvor av sorter som inte är upptagna som sorter för vinframställning i klassificeringen av vinstockssorter för den administrativa enhet där de har skördats, och som inte exporteras, skall destilleras före slutet av det produktionsår när vinet framställdes. Såvida inte undantag medges, får detta vin endast avsättas till destillation.

2. Om vin framställs av en druvsort som är upptagen i klassificeringen för samma administrativa enhet både som en druvsort för vinframställning och som en sort avsedd för andra ändamål, skall den mängd som överstiger den normalt framställda mängden och som inte exporteras destilleras före slutet av det produktionsår när vinet framställdes. Såvida inte undantag medges, får detta vin endast avsättas till destillation.

När den normalt framställda mängden vin fastställs, skall särskild hänsyn tas till

- den mängd som har framställts under en ännu inte fastställd referensperiod före produktionsåret 1980/81 eller, för Spanien, före produktionsåret 1984/85,
- den mängd vin som används för traditionella ändamål.

3. Uppköpspriset för vin som levereras till destillation enligt punkterna 1 och 2 skall vara 50 % av det

fastställda orienteringspriset på bordsvin av typ A 1 för produktionsåret i fråga.

Det pris som betalas av destillatören får inte vara lägre än uppköpspriset.

4. I samband med destillation enligt denna artikel får destillatören

- antingen motta stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den produkt som erhålls genom destillation har en alkoholhalt av lägst 52 % vol.,
- eller leverera den produkt som erhålls genom destillation till interventionsorganet, förutsatt att dess alkoholhalt uppgår till lägst 92 % vol.

Dock gäller följande:

- Medlemsstaterna kan föreskriva att deras interventionsorgan inte skall köpa upp den produkt som avses i första stycket andra strecksatsen.
- Om vinet har tillsatts alkohol för destillation före leverans till destillatören, skall stöd enligt första stycket första strecksatsen betalas ut till tillverkaren av det vin som tillsatts alkohol och den destillerade produkten får inte levereras till interventionsorganet.

Ett uppköpspris skall fastställas för neutral alkohol som uppfyller vissa kvalitetskrav som skall fastställas senare.

Uppköpspriset för andra destillat som kan övertas av interventionsorganet skall fastställas på grundval av det uppköpspris som avses i tredje stycket och anpassas med hänsyn särskilt till kostnaderna för att bearbeta produkten till neutral alkohol.

5. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

Dessa bestämmelser skall omfatta

- villkoren för destillationens genomförande,
- kriterierna för fastställandet av det stödbelopp som skall göra det möjligt att avsätta de framställda produkterna,
- kriterierna för fastställandet av den del av interventionsorganens utgifter som finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, garantisektionen,
- kriterierna för fastställandet av uppköpspriserna för de destillerade produkter som kan övertas av interventionsorganen.

6. Det stödbelopp, de uppköpspriser och den del av utgifterna som avses i punkt 5 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt bestämmelser om de normalt

framställda vinmängder som avses i punkt 2 och de undantag som avses i punkterna 1 och 2, skall antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 37

1. Avsättningen av de destillationsprodukter som avses i artiklarna 35 och 36 och som innehas av interventionsorganen får inte medföra störningar på marknaden för alkohol och spritdrycker som produceras inom gemenskapen.

De bör därför avsättas inom andra sektorer, särskilt inom bränslesektorn, så snart som det föreligger en risk för sådana störningar.

2. Kostnaderna för avsättningsåtgärder inom andra sektorer än sektorerna för alkohol och spritdrycker skall bäras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, garantisektionen.

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

Genomförandebestämmelser skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 38

1. När det är nödvändigt med hänsyn till skördeprognosen eller för att förbättra kvaliteten hos de produkter som släpps ut på marknaden, kan det varje produktionsår beslutas om förebyggande destillation av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin från och med den 1 september fram till en tidpunkt som skall fastställas senare.

2. Uppköpspriset för vin som levereras till destillation enligt punkt 1 skall vara

- 65 % av det orienteringspris för varje bordsvinstyp som fastställs för produktionsåret i fråga för bordsvin av dessa typer samt för bordsvin som är nära besläktat i ekonomiskt hänseende med dessa,
- 65 % av det orienteringspris för bordsvin av typ A I som fastställs för produktionsåret i fråga för vin som lämpar sig för framställning av bordsvin.

Det pris som betalas av destillatören får inte vara lägre än uppköpspriset.

3. Interventionsorganet skall betala ut stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den produkt som erhålls genom destillation har en alkoholhalt av lägst 52 % vol.

4. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om den destillation som avses i punkt 1, särskilt om

- villkoren för destillationens genomförande,
- kriterierna för fastställandet av det stödbelopp som skall göra det möjligt att avsätta de framställda produkterna.

5. Beslut om att genomföra destillation enligt punkt 1 skall fattas och tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83. Det stödbelopp som avses i punkt 3 skall fastställas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 39

1. Om marknaden för bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin under ett visst produktionsår visar sig vara i allvarlig obalans, skall beslut fattas om obligatorisk destillation av bordsvin.

Allvarlig obalans enligt första stycket skall anses föreligga, om

- a) de disponibla mängder som noteras i början av produktionsåret överstiger den normala förbrukningen med mer än 4 månaders förbrukning, eller
- b) produktionen överstiger den normala förbrukningen med mer än 9 %, eller
- c) det vägda genomsnittet av de representativa priserna för alla bordsvinstyper vid produktionsårets början och under en ännu inte fastställd period ligger under 82 % av orienteringspriset.

2. Kommissionen skall fastställa den mängd som skall levereras till obligatorisk destillation för att eliminera produktionsöverskottet och återupprätta en normal marknadssituation, särskilt vad gäller de förväntade disponibla mängderna vid produktionsårets slut och priserna.

3. Den sammanlagda mängd som skall destilleras enligt punkt 2 skall fördelas mellan de olika vinodlingsområdena inom gemenskapen, inordnade efter medlemsstater.

Den mängd som skall destilleras skall för varje vinodlingsområde stå i proportion till skillnaden mellan

- dels området produktion under produktionsåret av bordsvin samt av produkter i tidigare produktionsled som skall fastställas senare,
- dels en enhetlig procentandel av genomsnittet av områdets produktion av bordsvin samt produkter

i tidigare produktionsled än bordsvin som skall fastställas senare under tre på varandra följande referensproduktionsår.

Fram till slutet av produktionsåret 1989/90

- skall den enhetliga procentandelen vara 85 %,
- skall de på varandra följande referensproduktionsåren vara 1981/82, 1982/83 och 1983/84.

Från och med produktionsåret 1990/91 skall den enhetliga procentandelen och de på varandra följande referensproduktionsåren bestämmas av kommissionen, som skall fastställa

- den enhetliga procentandelen på grundval av de mängder som i enlighet med punkt 2 skall destilleras för att eliminera produktionsöverskottet för året i fråga,
- de på varandra följande referensåren på grundval av produktionsutvecklingen, särskilt följderna av röjningspolitiken.

4. Den mängd som skall destilleras enligt punkt 3 skall fördelas mellan bordsvinsproducenterna inom varje vinodlingsområde.

För de producenter som omfattas av destillationsskyldighet skall destillationsmängden vara lika med en procentandel, som skall fastställas senare, av deras produktion av bordsvin enligt deras produktionsdeklarationer, samt av ännu inte fastställda produkter i tidigare produktionsled än bordsvin.

Denna procentandel

- skall fastställas enligt en progressiv skala baserad på hektaravkastningen,
- kan variera mellan olika områden beroende på tidigare års avkastning,
- kan vara lika med noll för producenter vars hektaravkastning är lägre än en nivå som skall fastställas.

Den mängd bordsvin som skall levereras till destillation av varje producent skall vara lika med den som fastställs i enlighet med tredje stycket; producenten får dock från denna mängd helt eller delvis dra av den mängd bordsvin eller vin som lämpar sig för framställning av bordsvin som levereras till destillation enligt artikel 38.

5. Medlemsstaterna skall underätta kommissionen om de mängder bordsvin som produceras inom vart och ett av vinodlingsområdena, avgränsade i enlighet med punkt 9 och fördelade enligt skördeklasser. Dessa uppgifter skall sammanställas på grundval av de produktionsdeklarationer som avses i artikel 3.

På grundval av dessa uppgifter

- a) skall den sammanlagda mängd som skall destilleras inom gemenskapen fastställas,
- b) skall denna mängd fördelas mellan de vinodlingsområden som avses i punkt 3,
- c) skall, i samarbete med de berörda medlemsstaterna, den procentandel fastställas som skall tillämpas på den enskilde destillationskyldige producentens produktion för att uppnå den mängd som för varje område är fastställd för destillation f.

Om inte annat följer av eventuella undantag som medges i enlighet med förfarandet i artikel 83, skall de mängder som omfattas av obligatorisk destillation enligt denna artikel destilleras före slutet av det produktionsår under vilket beslutet om obligatorisk destillation fattades.

Fram till slutet av produktionsåret 1989/90

- skall de uppgifter som avses i första stycket meddelas före den 15 februari,
- skall de beslut som föreskrivs i andra stycket fattas före den 28 februari,
- kan datumen ovan ändras av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och, under det första år när systemet med obligatorisk destillation tillämpas efter den 1 september 1985, i enlighet med förfarandet i artikel 83. I det sistnämnda fallet får inte en eventuell förlängning överskrida 30 dagar.

Från och med produktionsåret 1990/91 skall de tidpunkter före vilka uppgifter skall lämnas och beslut fattas enligt första och andra stycket fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83. De fastställda tidpunkterna får inte vara senare än den 15 februari respektive den 28 februari.

6. Uppköpspriset för 1986/87 och 1987/88 för bordsvin som skall levereras till obligatorisk destillation skall fastställas på grundval av de mängder som skall destilleras och,

- om den sammanlagda destillationsmängden för produktionsåret 1986/87 är högst 12,5 miljoner hl, skall det vara lika med 50 % av orienteringspriset för varje bordsvinstyp,
- om den sammanlagda destillationsmängden är större än 12,5 miljoner hl, skall det för de första 12,5 miljoner hl vara lika med den procentandel av orienteringspriset för varje bordsvinstyp som motsvarar det vägda genomsnittet av procentandelen i första strecksatsen, och för de mängder som överstiger denna nivå 40 % av orienteringspriset för varje bordsvinstyp.

Det uppköpspris som skall betalas av destillatören till producenten för de mängder som levereras till obligatorisk destillation utöver de mängder som levererats till förebyggande destillation får inte vara lägre än det pris som avses i första stycket.

De uppköpspriser som avses i första och andra stycket skall också gälla för vin som är nära besläktat i ekonomiskt hänseende med de olika bordsvinstyperna.

7. I samband med den destillation som avses i denna artikel får destillatören

- antingen motta stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den produkt som erhålls genom destillation har en alkoholhalt av lägst 52 % vol.,
- eller leverera den produkt som erhålls genom destillation till interventionsorganet, förutsatt att dess alkoholhalt uppgår till lägst 92 % vol.

Dock gäller följande:

- Medlemsstaterna kan föreskriva att deras interventionsorgan inte skall köpa upp den produkt som avses i första stycket andra strecksatsen; endast de medlemsstater i vilka den sammanlagda mängd vin som levereras till obligatorisk destillation inte överstiger en ännu inte fastställd mängd, kan utnyttja denna möjlighet.
- Om vinet har tillsatts alkohol för destillation före leverans till destillatören, skall stöd enligt första stycket första strecksatsen betalas ut till tillverkaren av det vin som tillsatts alkohol och den destillerade produkten får inte levereras till interventionsorganet.

Ett uppköpspris skall fastställas för neutral alkohol som uppfyller de krav som fastställs i punkt 8.

Uppköpspriset för andra destillationsprodukter som kan övertas av interventionsorganet skall fastställas på grundval av det uppköpspris som avses i tredje stycket och anpassas särskilt med hänsyn till kostnaderna för att bearbeta produkten till neutral alkohol.

8. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel. Dessa bestämmelser skall omfatta

- villkoren för destillationens genomförande,
- kriterierna för fastställandet av det stödbelopp som skall göra det möjligt att avsätta de framställda produkterna,
- kriterierna för fastställandet av uppköpspriserna på de destillerade produkter som kan övertas av interventionsorganen.
- den neutrala alkoholens egenskaper.

9. Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83:

- den beräkningsmetod som skall ligga till grund för tillämpning av punkt 1,
- definitionen av den vägning och den period som avses i punkt 1 c,
- beslutet om att genomföra destillation enligt punkt 1,
- kriterierna för tillämpning av punkt 2 och den sammanlagda mängd som skall destilleras enligt samma punkt,
- kriterierna för avgränsning av vinodlingsområden, inordnade efter medlemsstater enligt punkt 3, samt avgränsningen av dessa områden,
- fastställandet av den enhetliga procentandelen och de på varandra följande referensproduktionsåren samt fördelningen mellan områdena av de mängder som skall destilleras, inordnade efter medlemsstater, enligt punkt 3,
- den progressiva skala och de procentandelar som avses i punkt 4,
- de priser och det stödbelopp som avses i punkterna 6 och 7,
- övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Samma förfarande skall tillämpas när åtgärder fastställs som, i syfte att underlätta administrationen i samband med tillämpningen av denna artikel, innebär

- undantag, helt eller delvis, för producenter som under produktionsåret i fråga har producerat eller skall leverera en mängd som inte överstiger en nivå som skall fastställas senare,
- undantag för områden vars bordsvinsproduktion utgör en försumbar del av den samlade bordsvinsproduktionen inom gemenskapen och som uppgår till högst 60 000 hektoliter per medlemsstat.

Inom de områden där ett sådant undantag beviljas kan producenterna inte omfattas av bestämmelserna i artiklarna 38, 41 och 42.

10. Utan hinder av bestämmelserna i denna artikel får den obligatoriska destillationen i Grekland under produktionsåren 1985/86 och 1986/87 genomföras enligt särskilda bestämmelser på grund av de svårigheter som föreligger i det landet, särskilt vad beträffar kändedomen om hektaravkastningen. Dessa bestämmelser skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om att detta undantag skall förlängas, om dessa svårigheter kvarstår efter produktionsåret 1986/87.

11. Om det under produktionsåret 1986/87 uppstår svårigheter som kan äventyra genomförandet eller en

balanserad tillämpning av den obligatoriska destillation som avses i punkt 1, skall i enlighet med förfarandet i artikel 83 beslut fattas om nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett effektivt genomförande av destillationen.

Dessa åtgärder får endast avse bestämmelserna i denna artikel, med undantag av bestämmelserna om

- de mängder som skall destilleras,
- de priser som skall betalas för det destillerade vinet,
- procentandelen på 85 %, som gäller för varje vinodlingsområde,
- referensåren.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen förlänga giltigheten av denna punkt fram till slutet av produktionsåret 1989/90.

12. Före slutet av produktionsåret 1989/90 skall kommissionen överlämna en rapport till rådet som särskilt innehåller en redogörelse för effekten av strukturella åtgärder inom vinsektorn samt eventuellt förslag om att upphäva bestämmelserna i denna artikel eller ersätta dem med andra bestämmelser som syftar till att upprätthålla balansen på vinmarknaden.

Artikel 40

1. Interventionsorganens uppköp av de destillationsprodukter som avses i artikel 39 skall betraktas som en intervention avsedd att stabilisera jordbruksmarknaderna i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 729/70.

2. De produkter som övertas av interventionsorganen i enlighet med punkt 1 får, eventuellt efter bearbetning, endast avsättas i form av

- neutral alkohol med dålig smak,
- helt denaturerad alkohol eller alkohol som har undergått särskild denaturering i enlighet med gemenskapsbestämmelser eller, om sådana bestämmelser saknas, med nationella bestämmelser om denaturering,
- denaturerad alkohol med dålig smak,
- annan alkohol än den som avses ovan, förutsatt att den är avsedd för export.

3. Produkter som övertas av interventionsorganen eller produkter som är resultatet av bearbetning av dessa skall antingen avsättas på offentliga auktioner eller genom ett anbudsförfarande. De skall avsättas på ett sätt som säkerställer

- att alkoholen kan säljas normalt på marknaden för olika användningsområden,

- att störningar på marknaden för alkohol och spritdrycker undviks,
 - lika tillträde till varorna och lika behandling av köparna.
4. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

Dessa skall särskilt omfatta

- bestämmelser om den behandling som interventionsorganen skall eller kan låta de övertagna produkterna undergå innan de på nytt släpps ut på marknaden,
 - bestämmelser om avsättning av de produkter som innehas av interventionsorganen.
5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 41

1. Under de produktionsår när det fattas beslut om destillation enligt artikel 39 skall destillation genomföras så snart den åtgärd som avses i artikel 39.1 träder i kraft.

Om marknadsituationen för bordsvin kräver det, kan det under samma produktionsår fattas beslut om andra lämpliga åtgärder.

2. Under de produktionsår när det inte fattas beslut om destillation enligt artikel 39 kan det, om marknadsituationen för bordsvin kräver det, fattas beslut om destillation och andra lämpliga åtgärder.

3. Rätten till destillation enligt punkterna 1 och 2 kan förbehållas producenter som under samma produktionsår har levererat vin till destillation enligt artikel 38.

4. Den mängd bordsvin som under samma produktionsår omfattas av de åtgärder som avses i punkt 1 eller punkt 2 får inte överstiga 6,2 miljoner hl.

5. Om de åtgärder som avses i punkt 1 eller punkt 2 har vidtagits för den sammanlagda mängden bordsvin enligt punkt 4, och om marknadsituationen för bordsvin kräver det, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om en ökning av den mängd bordsvin som enligt punkt 1 eller 2 kan destilleras under produktionsåret i fråga.

6. Den procentandel av orienteringspriset för varje bordsvinstyp som betalas för det vin som levereras till

destillation enligt punkterna 1, 2 och 5 skall vara lika med den procentandel som anges i artikel 29 första stycket.

7. Om situation på marknaden för bordsvin kräver det, kan de åtgärder som avses i denna artikel begränsas till

- vissa bordsviner på grundval av vintypen,
- en eller flera vinodlingszoner eller delar av vinodlingszoner.

8. Interventionsorganen skall betala ut stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den produkt som erhållits genom destillationen har en alkoholhalt av lägst 52 % vol.

9. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta bestämmelser om den destillation som avses i denna artikel, inklusive

- villkoren för destillationens genomförande,
- kriterierna för fastställandet av det stödbelopp som skall göra det möjligt att avsätta de framställda produkterna.

10. De beslut som avses i punkterna 1 och 2 och i tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83. Det stödbelopp som avses i punkt 8 skall fastställas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 42

1. Om de åtgärder till stöd för marknaden som avses i denna förordning är otillräckliga, och det representativa priset för en viss bordsvinstyp i tre på varandra följande veckor är lägre än aktiveringspriset, skall kompletterande åtgärder vidtas till förmån för innehavare av långfristiga lagringskontrakt för bordsvinstypen i fråga.

2. De kompletterande åtgärder som avses i punkt 1 skall tillämpas från och med den dag när de aktuella lagringskontrakten löper ut och skall avse vin som, när det tas ut från lagringen, uppfyller villkor som skall fastställas senare.

Dessa åtgärder kan särskilt bestå i

- lagring av vinet i fråga under en ännu inte fastställd period i enlighet med de villkor som har fastställts för långtidslagring,
- destillation av vinet.

Sådana åtgärder kan kombineras.

3. Vad gäller den åtgärd som avses i punkt 2 andra stycket andra strecksatsen skall den mängd bordsvin som omfattas av ett långfristigt lagringskontrakt och som får destilleras för varje innehavare av ett sådant kontrakt begränsas till en ännu inte fastställd procentandel, som inte får överstiga 18 % av den totala mängden bordsvin som framställs av samma innehavare under det produktionsår för vilket det långfristiga kontraktet har ingåtts.

Priset på det vin som är föremål för destillation skall vara lika med följande procentandelar av de orienteringspriser som gällde när dessa långfristiga lagringskontrakt ingicks:

- 90 % för alla vita bordsviner,
- 91,5 % för alla röda bordsviner.

4. Interventionsorganet skall betala ut stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den produkt som erhålls genom destillationen har en alkoholhalt av lägst 52 % vol.

5. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om den destillation som avses i punkt 2, särskilt

- villkoren för destillationens genomförande,
- kriterierna för fastställande av det stödbelopp som skall göra det möjligt att avsätta de framställda produkterna.

6. Beslut om att genomföra de åtgärder som avses i punkt 1 skall fattas och tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 43

Från och med produktionsåret 1988/89 skall den mängd bordsvin som framställs inom vinodlingszon A och i den tyska delen av vinodlingszon B och som under ett visst år kan omfattas av destillation enligt denna förordning begränsas till en miljon hektoliter.

Under år när denna begränsning, på grund av väderleksförhållandena eller marknadssituationen, kan förorsaka allvarliga störningar på marknaden skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om lämpliga jämkningar.

Artikel 44

För vin som framställs av producenter som har höjt alkoholhalten genom tillsats av sackaros eller druvmust och som har mottagit stöd i enlighet med artikel 45 skall

det uppköpspris som fastställs för varje destillation, med undantag av dem som avses i artiklarna 35 och 36, minskas med ett belopp som svarar mot den ekonomiska fördel som de har fått. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 45

1. Ett stödsystem införs för
 - koncentrerad druvmust,
 - renad koncentrerad druvmust,

som produceras inom gemenskapen, om dessa produkter används för att höja alkoholhalten enligt artikel 18 i denna förordning och artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 823/87.

2. Det stöd som avses i punkt 1 kan förbehållas de produkter enligt samma punkt som härstammar från vinodlingszonerna C III, om det inte finns någon annan möjlighet att upprätthålla handelsmönstren för druvmust och vin till blandning.

Om det beslutas om en begränsning av stödet enligt första stycket, skall detta också gälla för renad koncentrerad druvmust som framställs utanför de vinodlingszoner som avses i samma stycke inom anläggningar som började producera sådan must före den 30 juni 1982.

3. Stödbeloppet skall fastställas i ecu per % vol. potentiell alkoholhalt och per hektoliter koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust, varvid hänsyn skall tas till skillnaden mellan kostnaden för berikning genom tillsats av dessa produkter och genom tillsats av sackaros.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 83 skall
 - stödbeloppet fastställas varje år före den 31 augusti,
 - villkoren fastställas för beviljande av stöd och övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 46

1. Ett stödsystem införs för användning av
 - druvmust och koncentrerad druvmust som framställs inom gemenskapen för tillverkning av druvsaft,
 - druvmust och koncentrerad druvmust som produceras inom zon C III för framställning i Förenade kungariket och Irland av produkter som omfattas av nummer 22.07 i Gemensamma tulltaxan för vilka

dessa medlemsstater i enlighet med artikel 72.1 första stycket kan tillåta att det används en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår,

- koncentrerad druvmust som framställs inom gemenskapen och som är huvudbeståndsdelen i en rad produkter som marknadsförs i Förenade kungariket och Irland med tydliga anvisningar till konsumenten om hur man skall framställa en hemmagjord vinliknande dryck.

Om det emellertid visar sig att en begränsning av stödet enligt första stycket andra strecksatsen medför en snedvridning av konkurrensen, skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om att utvidga detta stöd till att omfatta druvmust och koncentrerad druvmust som produceras inom andra områden inom gemenskapen.

2. Det stödsystem som införs genom punkt 1 kan också tillämpas på användningen av druvor med ursprung i gemenskapen.

3. Stödbeloppen skall fastställas på så sätt att anskaffningskostnaderna för druvmust och koncentrerad druvmust med ursprung inom gemenskapen som skall användas vid framställning av de produkter som avses i punkt 1 ligger på en nivå som är jämförbar med anbudspriset fritt gränsen med tillägg för den faktiskt erlagda tullen för druvmust och koncentrerad druvmust som framställs i tredje land.

Stödet får inte medföra någon tydlig konkurrensnedvridning på marknaden för fruktsaft eller variera på ett sätt som inte är motiverat med hänsyn till marknaderna för de produkter som avses i punkt 1.

4. Under produktionsåren 1985/86–1989/90 skall en del, som skall fastställas senare, av det stöd som avses i punkt 1 första strecksatsen avsättas för genomförande av försäljningskampanjer för att främja konsumtion av druvsaft. För genomförandet av dessa kampanjer får stödet fastställas till ett högre belopp än vad som följer av punkt 3.

5. Stödbeloppet skall fastställas varje år före den 31 augusti för följande produktionsår i enlighet med förfarandet i artikel 83. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt vad gäller nödvändiga åtgärder för att säkerställa kontroll över användningen av de produkter som avses i punkt 1, skall antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 47

1. Producenter som omfattas av de skyldigheter som avses i artikel 35 och i förekommande fall artiklarna 36 och 39 skall kunna omfattas av de interventioner som

fastställs i denna avdelning, under förutsättning att de under en referensperiod som skall fastställas senare har uppfyllt de ovan angivna skyldigheterna.

2. Bordsvin med en verklig alkoholhalt av högst 9,5 % vol. skall inte omfattas av några av de icke-obligatoriska interventioner som föreskrivs i denna avdelning. Denna bestämmelse skall dock inte gälla i fråga om bordsvin av typerna R III, A II och A III eller bordsvin som levereras till destillation enligt artikel 38.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 48

1. Åtgärder för att främja användning av andra metoder än destillation för att avsätta överskott av de produkter som avses i artikel 1.2 skall vidtas fram till slutet av produktionsåret 1988/89.

Med de åtgärder som avses i första stycket skall förstas åtgärder för att främja forskning om och utveckling av nya användningsmöjligheter för de produkter som avses i artikel 1.2.

2. Vad gäller finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikerna skall de åtgärder som avses i punkt 1 betraktas som ett led i de interventioner som är avsedda att stabilisera marknaderna för jordbruksprodukter.

3. Utan hinder av artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 729/70 kan finansieringen av de åtgärder som avses i punkt 1 begränsas till en del av utgifterna i fråga och får inte överstiga ett sammanlagt belopp på 0,5 miljoner ecu per år.

4. Före slutet av produktionsåret 1988/89 skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget vid behov fastställa lämpliga åtgärder på grundval av resultaten av de åtgärder som avses i punkt 1.

5. De åtgärder som avses i punkt 1 och tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 49

1. Åtgärder kan vidtas i syfte att främja en utvidgning av marknaderna för bordsvin.

De åtgärder som avses i första stycket skall omfatta

- utvidgning av marknaderna inom gemenskapen,
- utvidgning av marknaderna utanför gemenskapen.

2. Kommissionen skall före produktionsårets början till rådet lämna det program för de i punkt 1 nämnda åtgärderna som den avser att genomföra under produktionsåret i fråga.

3. Vad gäller finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikerna skall de åtgärder som avses i punkt 1 betraktas som ett led i de interventioner som är avsedda att stabilisera marknaderna för jordbruksprodukter.

Utan hinder av artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 729/70 kan finansieringen av dessa åtgärder begränsas till en del av utgifterna i fråga.

4. De åtgärder som avses i punkt 1 och tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 50

Om priser som är avsevärt högre än det orienteringspris som har fastställts för en viss vintyp noteras på gemen-

skapsmarknaden för vin, och om det bedöms som sannolikt att denna situation kommer att bestå och således förorsaka störningar på denna marknad, kan nödvändiga åtgärder vidtas.

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

Artikel 51

1. I den mån det behövs för att stödja marknaden för bordsvin, kan interventionsåtgärder vidtas i fråga om de produkter som anges i artikel 1.2 b, bortsett från bordsvin.

2. Sådana åtgärder skall vidtas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

AVDELNING IV

Handel med tredje land

Artikel 52

1. För import till gemenskapen av de produkter som anges i artikel 1.2 a och b skall det krävas att en importlicens visas upp. För export av de produkter som anges i artikel 1.2 kan det krävas att en exportlicens visas upp.

2. Medlemsstaterna skall på begäran utfärda en licens till varje sökande oavsett var inom gemenskapen vederbörande är etablerad.

Licensen skall gälla inom hela gemenskapen.

Ett villkor för utfärdande av licensen skall vara att det ställs en säkerhet som en garanti för att importen eller exporten genomförs under licensens giltighetstid. Säkerheten skall helt eller delvis förverkas om transaktionen inte, eller endast delvis, genomförs inom denna tid.

3. Listan över de produkter för vilka exportlicenser krävs skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 53

1. Före början av varje produktionsår skall ett referenspris fastställas för följande otappade produkter:

– rödvin,

– vitvin,

som omfattas av undernummer 22.05 C i Gemensamma tulltaxan.

Dessa referenspriser, uttryckta i ecu per % vol./hl eller i ecu/hl, skall fastställas på grundval av orienteringspriserna för de typer av rött och vitt bordsvin som är mest representativa för produktionen inom gemenskapen, med tillägg för kostnaderna för att placera gemenskapsvin i samma handelsled som importerat vin.

Referenspriser skall också fastställas för

– druvsaft (inbegripet druvmust) som omfattas av undernummer 20.07 B I i Gemensamma tulltaxan,

– koncentrerad druvsaft (inbegripet druvmust) som omfattas av undernummer 20.07 A I och B I i Gemensamma tulltaxan,

- druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol enligt kompletterande anmärkning 4 a till kapitel 22 i Gemensamma tulltaxan,
- vin som har tillsatts alkohol för destillation enligt kompletterande anmärkning 4 b till kapitel 22 i Gemensamma tulltaxan,
- likörvin enligt kompletterande anmärkning 4 c till kapitel 22 i Gemensamma tulltaxan.

För vin i behållare som rymmer

- 2 liter eller mindre,
- mer än 2 liter men högst 20 liter,

skall referenspriset höjas med ett fast belopp som svarar mot de normala tappningskostnaderna.

Referenspriset kan jämkas för de icke-europeiska områden inom gemenskapen där avståndet från produktionsområdena medför en höjning av kostnaderna för att placera gemenskapsvin i samma handelsled som importerat vin.

Särskilda referenspriser kan fastställas för de produkter som avses i första och tredje stycket med hänsyn till deras särskilda egenskaper eller särskilda användningsområden.

Referenspriserna skall gälla under hela produktionsåret.

2. För varje produkt för vilken ett referenspris fastställs skall det på grundval av all tillgänglig information fastställas ett anbudspris fritt gränsen för all import.

Om export från ett eller flera tredje länder sker till onormalt låga priser, som ligger lägre än de priser som tillämpas av andra tredje länder, skall ytterligare ett anbudspris fritt gränsen fastställas för export från dessa länder.

3. Om anbudspriset fritt gränsen för en produkt för vilken ett referenspris har fastställts, med tillägg för den faktiskt erlagda tullen, är lägre än dess referenspris, skall vid import av denna produkt krävas en utjämningsavgift som svarar mot skillnaden mellan referenspriset och anbudspriset fritt gränsen med tillägg för den faktiskt erlagda tullen.

Utjämningsavgiften skall dock inte krävas vid import från de tredje länder som är villiga och har möjlighet att garantera att det pris som tillämpas vid import av produkter med ursprung inom och importerade från deras territorium inte skall ligga under referenspriset,

med avdrag för den faktiskt erlagda tullen, och att snedvridning av handeln skall undvikas.

Det kan beslutas att utjämningsavgiften inte, eller endast delvis, skall krävas vid import av vissa kvalitetsviner som framställs i tredje land.

4. Om det är omöjligt att fastställa ett anbudspris fritt gränsen för en produkt för vilken ett referenspris har fastställts, skall en härledd utjämningsavgift fastställas. Den härledda utjämningsavgiften skall beräknas genom att utjämningsavgiften för en produkt som är nära besläktad i ekonomiskt hänseende med produkten i fråga multipliceras med en koefficient som fastställs med hänsyn till förhållandet mellan genomsnittspriserna för produkterna i fråga på gemenskapsmarknaden.

5. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av denna artikel.

6. Referenspriser, utjämningsavgifter och tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 54

1. I denna förordning avses med referenspris fritt gränsen det referenspris som avses i artikel 53 med avdrag för den faktiskt erlagda tullen.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om varje särskilt fall där referenspriset fritt gränsen inte har följts vid import av vin från de tredje länder som avses i artikel 53.3 andra stycket eller i punkt 3 i den här artikeln.

3. Import av vin som omfattas av nummer 22.05 i Gemensamma tulltaxan och som har sitt ursprung i ett tredje land som har beviljats förmånsbehandling på villkor att referenspriset fritt gränsen följs skall inte omfattas av förmånsbehandling om priset inte följs.

4. Utan att detta påverkar tillämpningen av andra metoder för kontroll av att referenspriset följs, skall det vara ett villkor för den förmånsbehandling som avses i punkt 3 att ett dokument utfärdat av exportlandets behöriga myndigheter visas upp för att styrka att referenspriset fritt gränsen har följts.

5. Om de fall som avses i punkt 2 är av större betydelse vad gäller import av vin som härstammar från de tredje länder som avses i punkt 3, skall det, utan att detta påverkar tillämpningen av åtgärder som kan komma att vidtas på grundval av artikel 53, beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 83 att förmånsbehandlingen inte skall gälla vid framtida import av produkter som

härstammar från de länder som inte har följt referenspriset fritt gränsen.

6. Åtgärder som vidtas på grundval av artikel 53 samt den åtgärd som avses i punkt 5 i denna artikel skall utvärderas varje månad i enlighet med förfarandet i artikel 83.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83. I dessa bestämmelser skall särskilt fastställas vilka faktorer som skall tas med i beräkningen vid fastställande för varje import av anbudspriset fritt gränsen.

8. Kommissionen skall fastställa referenspriset fritt gränsen med hänsyn till de importerade produkternas ursprung.

Artikel 55

1. Utöver de tullar och den utjämningsavgift som avses i artikel 53.3 skall det vid import av de produkter som anges i artikel 1.2 a och som omfattas av undernummer 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 och B I b) 1 bb) 11 i Gemensamma tulltaxan tas ut en importavgift på tillsatt sockerhalt på nedan fastställda villkor.

2. Denna avgift skall per 100 kg netto importerad produkt vara lika med skillnaden mellan

a) genomsnittet av de för 1 kg vitsocker fastställda tröskelpriserna för var och en av de tre månaderna i det kvartal för vilket skillnaden skall fastställas,

och

b) genomsnittet av de cif-priser för 1 kg vitsocker som ligger till grund för de avgifter som fastställs för vitsocker, beräknat för en period som sträcker sig över de 15 första dagarna i månaden före det kvartal för vilket skillnaden skall fastställas och de två månaderna omedelbart dessförinnan, och denna skillnad skall multipliceras med det tal som anges i kolumn 3 i bilaga 7 för produkten i fråga.

Om det belopp som beräknas enligt b är högre än det som beräknas enligt a, skall ingen avgift tas ut.

3. Den skillnad som avses i punkt 2 skall fastställas av kommissionen för varje kvartal under kalenderåret.

4. Om det tröskelpris som avses i punkt 2 a ändras under ett kvartal, skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om skillnaden skall justeras och skall i så fall fastställa de åtgärder som skall vidtas med anledning av detta.

5. Om någon av de uppgifter som behövs för beräkning av den skillnad som avses i punkt 2 inte föreligger den

15:e i månaden före det kvartal för vilket skillnaden skall fastställas, skall kommissionen beräkna skillnaden genom att i stället för den beräkningsfaktor som saknas använda den som har använts vid beräkning av den skillnad som gäller under det löpande kvartalet.

Kommissionen skall fastställa en korrigerad skillnad, som skall gälla senast från och med den 16:e dagen efter den dag när den saknade uppgiften blivit känd.

Om denna uppgift föreligger först efter början av den sista månaden i kvartalet i fråga, skall skillnaden dock inte korrigeras.

6. Om halten av tillsatt socker per 100 kg netto importerad produkt, beräknad i enlighet med punkt 8, ligger 2 kg eller mer under den sockerhalt som uttrycks med det tal som anges i bilaga 7, kolumn 3, för produkten i fråga, skall avgiften på importörens begäran beräknas för 100 kg netto importerad produkt genom att den skillnad som avses i punkt 2 multipliceras med ett värde som representerar halten av tillsatt socker enligt definitionen i punkt 8.

7. Om halten av tillsatt socker per 100 kg netto importerad produkt, beräknad i enlighet med punkt 8, ligger 3 kg eller mer över sockerhalten enligt talet i bilaga 7, kolumn 3, skall avgiften beräknas i enlighet med bestämmelserna i punkt 6.

8. Med halt av tillsatt socker förstås det tal som erhålls med refraktometri enligt beskrivningen i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 543/86⁽¹⁾, multiplicerad med en faktor på 0,95 för druvsaft enligt bilaga 7 till den här förordningen och reducerad med det tal som anges för produkten i kolumn 4 i samma bilaga.

9. Tillämpningsföreskrifter för punkt 1–8 skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

10. Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen ändra bilaga 7.

Artikel 56

1. I den mån det är nödvändigt för att de produkter som anges i artikel 1.2 skall kunna exporteras i ekonomiskt betydande mängder på grundval av världsmarknadspriset

⁽¹⁾ EGT nr L 55, 1.3.1986, s. 41.

serna för dessa produkter kan skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag. Rådet kan inskränka tillämpningen av bestämmelserna i denna punkt i enlighet med förfarandet i punkt 3.

2. Bidraget skall vara detsamma för hela gemenskapen. Det kan differentieras beroende på destinationen.

Bidraget skall beviljas efter ansökan från den berörda parten.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fastställa allmänna bestämmelser om beviljande av exportbidrag och kriterierna för fastställande av bidragsbeloppet.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Bidrag skall fastställas med regelbundna tidsintervall i enlighet med samma förfarande.

5. Kommissionen kan vid behov på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ändra bidragsbeloppen under mellanperioden.

Artikel 57

1. Ett bidrag skall beviljas för att möjliggöra export till tredje land av sockerarter som omfattas av nummer 17.01, glukos och glukossirap som omfattas av undernummer 17.02 B II, också i form av de produkter som omfattas av undernummer 17.02 B I, och som ingår i de produkter som omfattas av undernummer 20.07 A I b) 1, B I b) 1 aa) 11 och B I b) 1 bb) 11 i Gemensamma tulltaxan. Bidraget skall beviljas på ansökan av den berörda parten.

2. Bidragsbeloppet per 100 kg netto av den exporterade produkten skall motsvara,

- vad gäller råsocker och vitsocker, det bidrag som har fastställts per kg sackaros i enlighet med artikel 19 i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaderna för socker⁽¹⁾, och med genomförandebestämmelserna till denna för de produkter som anges i artikel 1.1 d i samma förordning, multiplicerad med ett tal som anger den mängd sackaros som går åt till produktion av 100 kg netto av den färdiga produkten,
- vad gäller glukos och glukossirap, de respektive bidragsbelopp som har fastställts för dessa produkter i enlighet med artikel 16 i rådets förordning (EEG) nr 2727/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensam-

ma organisationen av marknaden för spannmål⁽²⁾, och med genomförandebestämmelserna till denna, multiplicerad med ett tal som anger den mängd glukos eller glukossirap som går åt till produktion av 100 kg netto av den färdiga produkten.

De tal som anger mängden av sackaros, glukos eller glukossirap skall fastställas på grundval av den deklARATION som föreskrivs i artikel 11.3 i rådets förordning (EEG) nr 426/86⁽³⁾.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om beviljande av bidrag.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 58

1. Den importavgift som avses i artikel 55.1 och det bidrag som avses i artikel 57 skall vara de som gäller den dag när importen eller exporten äger rum.

2. För att de produkter som avses i artikel 57 skall vara berättigade till det bidrag som fastställs i samma artikel skall de åtföljas av en förklaring från den berörda parten med uppgift om de mängder sackaros, glukos och glukossirap som produkten i fråga innehåller.

3. Om bestämmelserna i artikel 55.6 eller 55.7 är tillämpliga, skall de produkter som avses i punkt 1 i den artikeln åtföljas av en deklARATION från importören med uppgift om halten av tillsatt socker bestämd med den metod som beskrivs i artikel 55.8. Om detta villkor inte är uppfyllt, skall artikel 55.6 inte tillämpas.

4. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten skall kontrollera att de förklaringar som avses i föregående stycken är korrekta.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 59

I den mån det är nödvändigt för att den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall fungera tillfredsställande, får rådet med kvalificerad majoritet

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 209, 1.11.1975, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1.

på förslag av kommissionen helt eller delvis utesluta att proceduren för aktiv förädling tillämpas på några av de produkter, eller samtliga, som anges i artikel 1.2.

Artikel 60

1. De allmänna bestämmelserna om tolkning av Gemensamma tulltaxan och de särskilda bestämmelserna om dess tillämpning skall gälla för klassificering enligt tulltaxan av de produkter som avses i denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas med Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat bestäms i denna förordning eller av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, skall det vara förbjudet att

- a) ta ut avgifter med en verkan motsvarande tull, om inte annat följer av de bestämmelser som antas i enlighet med artikel 1.2 andra stycket i protokollet om Storhertigdömet Luxemburg,
- b) tillämpa kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.

Att begränsa utfärdandet av import- och exportlicenser till en viss grupp berättigade skall betraktas som en av flera åtgärder med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion.

Artikel 61

1. Import av de produkter som anges i artikel 1.2 till vilka alkohol har tillsatts skall vara förbjuden. Produkter som motsvarar produkter med ursprung inom gemenskapen för vilka en sådan tillsats är tillåten enligt artikel 25.1 och 25.2 skall dock vara undantagna från detta förbud.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt bestämmelser om de faktorer som är avgörande för om produkter skall anses motsvara varandra, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 62

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1.2 på grund av import

eller export är utsatt för eller hotas av allvarliga störningar som skulle kunna äventyra förverkligandet av de mål som ställs upp i artikel 39 i fördraget, kan lämpliga åtgärder vidtas i handeln med tredje land till dess att störningarna eller hotet om störningar har upphört.

Vid en bedömning av huruvida situationen motiverar att sådana åtgärder vidtas skall särskild hänsyn tas till

- a) de mängder för vilka importlicenser har utfärdats eller begärts samt uppgifterna i prognosen,
- b) omfattningen av eventuella interventioner.

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta tillämpningsföreskrifter för denna punkt och bestämma i vilka fall och inom vilka gränser som medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder och underrätta medlemsstaterna om dessa. Åtgärderna skall tillämpas med omedelbar verkan. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta ett beslut i ärendet inom 24 timmar efter det att den har mottagit begäran.

3. Varje medlemsstat kan inom tre arbetsdagar efter det att den har mottagit meddelandet hänvisa den åtgärd som beslutas av kommissionen till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det kan med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva åtgärden.

Artikel 63

1. Importerade viner avsedda för direkt konsumtion som betecknas med en geografisk benämning kan, under förutsättning av ömsesidighet, vid avsättning inom gemenskapen bli föremål för den kontroll och det skydd som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EEG) nr 823/87 för kvalitetsvin fso.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall genomföras genom avtal med de berörda tredje länderna som skall förhandlas fram och ingås i enlighet med förfarandet i artikel 113 i fördraget.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

AVDELNING V

Regler om fri omsättning och övergång till konsumtion

Artikel 64

1. Övergång till fri omsättning inom gemenskapen skall inte vara tillåten för sådana produkter som anges i artikel 1 och som har framställts eller erhållits av

produkter som inte omfattas av artiklarna 9.2 och 10.1 i fördraget.

2. De närmare bestämmelser som behövs för att genomföra bestämmelserna i bilagorna 1, 2 och 6,

särskilt bestämmelser om de vinodlingsområden som anges i punkt 13 i bilaga 1, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 65

1. Utan att det påverkar tillämpningen av strängare bestämmelser som medlemsstaterna tillämpar på vin framställt inom deras territorium, får den totala svaveldioxidhalten i vin, bortsett från mousserande vin och likörvin, vid övergång till direkt konsumtion inte överstiga

- a) 160 mg/l för rödvin,
- b) 210 mg/l för vitvin och rosévin.

2. Utan hinder av punkt 1 a och b skall den högsta svaveldioxidhalten för vin med en restsockerhalt, uttryckt som invertsocker, av minst 5 g/l, höjas enligt följande:

- a) Till 210 mg/l för rödvin och 260 mg/l för vitvin och rosévin.
- b) Till 300 mg/l för
 - viner som är berättigade till beteckningen "Spätlese" enligt gemenskapsbestämmelserna,
 - vita kvalitetsviner fso som är berättigade till de registrerade ursprungsbeteckningarna Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, St. Macaire, Premières Côtes de Bordeaux, Sainte-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac (eventuellt följd av benämningen "Côtes de Saussignac"), Haut Montravel, Côtes de Montravel och Rosette,
 - vita kvalitetsviner fso som är berättigade till ursprungsbeteckningarna Allela, La Mancha, Navarra, Penedes, Rioja, Rueda, Tarragona och Valencia.
- c) Till 350 mg/l för viner som är berättigade till beteckningen "Auslese" enligt gemenskapsbestämmelser och vita kvalitetsviner betecknade som "vin av högre kvalitet med ursprungsbeteckning" enligt rumänsk lagstiftning och berättigade till följande namn: Murfatlar, Cotnari, Tirnave, Pietroasele, Valea Călugărească.
- d) Till 400 mg/l för viner som enligt gemenskapsbestämmelser är berättigade till beteckningarna "Beerenauslese" "Ausbruch" "Ausbruchwein", och "Trockenbeerenauslese" och vita kvalitetsviner fso som är berättigade till de registrerade ursprungsbeteckningarna Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l'Aubance, Graves Supérieures och Jurançon.

3. Rådet kan på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet ändra vinlistorna i punkt 2 b, c och d.

4. Om väderleksförhållandena gör detta nödvändigt, kan det beslutas att de berörda medlemsstaterna för vin framställt inom deras territorium inom vissa vinodlingszoner inom gemenskapen får ge tillstånd till att den enligt denna artikel högsta tillåtna totala svaveldioxidhalten, om den är under 300 mg/l, höjs med högst 40 mg/l.

5. Före den 1 april 1990 skall kommissionen mot bakgrund av de vunna erfarenheterna överlämna en rapport till rådet om den övre gränsen för svaveldioxidhalten i vin, eventuellt tillsammans med förslag som rådet skall besluta om med kvalificerad majoritet före den 1 september 1990.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, beslutet som avses i punkt 4 och övergångsbestämmelser om vin framställt före den 1 september 1986 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 66

- 1. Halten av flyktiga syror får inte överstiga
 - 18 milliekvivalenter/l för druvmust i jäsning,
 - 18 milliekvivalenter/l för vitvin och rosévin och, senast till och med den 31 december 1989, för produkter som framställs genom blandning av vitvin med rödvin på spanskt territorium,
 - 20 milliekvivalenter/l för rödvin.
- 2. De halter som anges i punkt 1 skall gälla för
 - produkter från druvor som har skördats inom gemenskapen, i produktionsledet och i alla handelsled,
 - druvmust i jäsning och vin som härstammar från tredje land, i alla led efter import till gemenskapens geografiska territorium.
- 3. Undantagsbestämmelser till punkt 1 kan fastställas för
 - a) vissa kvalitetsviner fso och vissa bordsviner som betecknas i enlighet med artikel 72.2, om de
 - har mognadslagrats under en period av minst två år,
 - eller
 - har framställts med särskilda metoder,
 - b) vin med en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 13 % vol.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de undantagsbestämmelser som avses i punkt 3, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 67

1. Av de produkter som omfattas av nummer 22.05 i Gemensamma tulltaxan får endast likörvin, mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, pärlande vin, pärlande vin tillsatt med koldioxid, kvalitetsvin fso och eventuellt, utan hinder av artikel 73.1, de viner som avses i artikel 70.1 och 70.2 samt bordsvin erbjudas eller levereras för direkt konsumtion inom gemenskapen.

2. Med undantag av vin på flaska beträffande vilket det kan visas att tappningen skedde före den 1 september 1971, får vin, bortsett från kvalitetsvin fso, som härrör från druvor av de vinstockssorter som anges i artikel 69, men som inte svarar mot definitionerna i punkt 12–18 i bilaga 1, endast användas för konsumtion i den enskilda vinodlarens familjekrets, för framställning av vinättika eller för destillation.

Under år med ogynnsamma väderleksförhållanden kan det dock beslutas att produkter från vinodlingszonerna A och B som inte har den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för zonen i fråga användas inom gemenskapen för framställning av mousserande vin och mousserande vin tillsatt med koldioxid, förutsatt att sådant vin har en verklig alkoholhalt i volymprocent av minst 8,5 % vol., eller för framställning av pärlande vin tillsatt med koldioxid. I så fall skall de berikas inom de gränsvärden som anges i artikel 18.2.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av strängare bestämmelser som medlemsstaterna tillämpar på framställning inom deras territorium av produkter som inte omfattas av nummer 22.05 i Gemensamma tulltaxan, får färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol endast användas för framställning av dessa produkter.

Druvsaft och koncentrerad druvsaft med ursprung inom gemenskapen får inte användas vid framställning av vin eller som tillsats till vin. Dessa produkter skall kontrolleras med hänsyn till deras användningsområde.

De får inte undergå alkoholjäsning inom gemenskapens territorium.

4. Bestämmelserna i punkt 3 skall inte tillämpas på produkter avsedda för framställning i Förenade kungariket och Irland av produkter som omfattas av

nummer 22.07 i Gemensamma tulltaxan för vilka dessa medlemsstater i enlighet med artikel 72.1 första stycket kan tillåta att det används en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår.

5. Vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, men som inte uppnår den lägsta verkliga alkoholhalt i volymprocent som krävs för bordsvin, får endast avsättas för framställning av mousserande vin, framställning av ättika, destillation och andra industriella ändamål. Beräkning av sådant vin och blandning av det med ett bordsvin i syfte att höja dess verkliga alkoholhalt i volymprocent till den nivå som krävs för bordsvin får endast äga rum hos vinproducenten eller för dennes räkning.

6. Med undantag av alkohol, brännvin och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av jäsningsrester eller pressrester med ursprung inom gemenskapen.

Piquettevin får, såvida det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för konsumtion i den enskilda vinodlarens familjekrets.

Vin som har tillsatts alkohol för destillation får endast användas till destillation.

7. Druvmust i jäsning framställd av lätt torkade druvor, också betecknat "vino dulce natural", får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin och endast inom de vinodlingsområden där en sådan praxis var bruklig den 1 januari 1985.

8. Undantagsbestämmelsen i punkt 2 första stycket, det beslut som avses i samma punkt andra stycket samt tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 68

Importerat vin som får användas vid framställning av mousserande vin skall härröra från vinstockssorter och vinodlingsområden som ger det egenskaper som skiljer det från vin framställt inom gemenskapen.

En lista över de vinstockssorter och områden som avses i första stycket skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 69

1. Om inte annat bestäms av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, får inom gemenskapen endast druvor av sorter som i den klassificering som fastställs i enlighet med artikel 13 är upptagna som rekommenderade eller godkända vindruvsorter, eller

produkter som hör från dessa, användas för framställning av

- druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol,
- koncentrerad druvmust,
- renad koncentrerad druvmust,
- vin som lämpar sig för framställning av bordsvin,
- bordsvin,
- kvalitetsvin fso,
- likörvin,
- druvmust i jäsning framställd av lätt torkade druvor.

2. Även druvor från vinarealer som är planterade med sorter som klassificeras som tillfälligt godkända skall dock anses vara lämpade för framställning av de produkter som anges i punkt 1,

- a) om det rör sig om
- sorter som är resultatet av artkorsningar (direktproducerande hybrider): till och med den 31 december 1979 och i Spanien till och med den 31 december 1990,
 - andra sorter, om de har klassificerats som tillfälligt godkända före den 31 december 1976: till och med den 31 december 1983 och i Spanien till och med den 31 december 1992,
- b) om sorten i fråga har klassificerats som tillfälligt godkänd efter den 31 december 1976: i 25 år från den tidpunkt när sorten klassificerades som sådan.

Artikel 70

1. De produkter som anges i artikel 1.2 a och b får endast importeras om följande villkor är uppfyllda:

- a) Alla dessa produkter
- skall uppfylla de bestämmelser som gäller för framställning, avsättning och i förekommande fall leverans för direkt konsumtion i det tredje land som de härstammar från, och bevis på att dessa villkor har uppfyllts skall läggas fram i form av ett intyg utfärdat av ett behörigt organ som är medtaget i en förteckning som skall upprättas i det tredje land där produkten har sitt ursprung,
 - skall, om de är avsedda för direkt konsumtion, åtföljas av en analysrapport utarbetad av ett organ eller en myndighet som har utsetts av det tredje land där produkten har sitt ursprung.
- b) Vin avsett för direkt konsumtion, bortsett från likörvin och mousserande vin

- skall ha en verklig alkoholhalt i volymprocent av minst 9 % vol. och en total alkoholhalt i volymprocent av högst 15 % vol.,

- skall ha en total syrahalt uttryckt som vinsyra av minst 4,5 g/l eller 60 milliekvivalenter/l.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser om tillämpning av punkt 1.

Det kan enligt samma förfarande bestämma att

- a) vissa viner som härstammar från de tredje länder som avses i punkt 1 b och som betecknas med en geografisk benämning får levereras för direkt konsumtion om deras verkliga alkoholhalt i volymprocent uppgår till minst 8,5 % vol. eller deras totala alkoholhalt i volymprocent överstiger 15 % vol. utan berikning,
- b) dispens kan ges från det intyg och den analysrapport som föreskrivs i punkt 1 a för vissa produkter som avses i punkt 1 som transporteras i begränsade mängder och är tappade i små behållare,
- c) vissa viner som åtföljs av ett certifikat om ursprungsbeteckning eller ett ursprungscertifikat helt eller delvis kan ges dispens från kravet på uppgifterna i det intyg eller den analysrapport som föreskrivs i punkt 1 a.

3. Om inte annat bestäms av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, får inte färsk druvor, druvmust, druvmust i jäsning, koncentrerad druvmust, renad koncentrerad druvmust, druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, druvsaft och koncentrerad druvsaft som härstammar från tredje land användas vid framställning av vin eller tillsätts till vin inom gemenskapens territorium.

Detta skall dock vara tillåtet inom frizoner, om det framställda vinet är avsett för försändelse till ett tredje land.

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta bestämmelser om tillämpningen av andra stycket, särskilt bestämmelser om vinets beteckning och de bestämmelser som behövs för att undvika förväxling med vin framställt inom gemenskapen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra stycket, får inte de produkter som avses i första stycket i nämnda punkt undergå alkoholjäsning inom gemenskapens territorium. Denna bestämmelse skall inte tillämpas på produkter avsedda för framställning i

Förenade kungariket och Irland av produkter som omfattas av nummer 22.07 i Gemensamma tulltaxan för vilka medlemsstaterna i enlighet med artikel 72.1 första stycket kan tillåta att det används en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av strängare bestämmelser som medlemsstaterna tillämpar på framställning inom deras territorium av produkter som inte omfattas av nummer 22.05 i Gemensamma tulltaxan, får färsk druvmust vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol endast användas vid framställning av dessa produkter.

6. Varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion får framställas av importerade jäsningsrester, pressrester, piquettevin eller vin som har tillsatts alkohol för destillation. Dock får brännvin framställas av importerat vin som har tillsatts alkohol för destillation.

7. De produkter som avses i punkt 3 första stycket skall kontrolleras med hänsyn till deras användning. Beslut kan fattas om obligatorisk tillsats av ett igenkänningsämne till importerad druvmust, importerad druvmust i jäsnings, importerad koncentrerad druvmust, importerad renad koncentrerad druvmust, importerad must vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol och importerad koncentrerad eller ickekoncentrerad druvsaft.

8. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 71

1. De produkter som anges i artikel 1 får endast övergå till omsättning inom gemenskapen om de åtföljs av ett av myndigheterna kontrollerat dokument.

2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar sådana produkter som anges i artikel 1, särskilt producenter, tappnings- och bearbetningsföretag, liksom även handelsidkare som skall definieras senare, skall vara skyldiga att föra register över mottagna leveranser och uttag av dessa produkter.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt om arten och utformningen av det dokument som avses i punkt 1, och om undantag från dess bestämmelser skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 72

1. Rådet skall, där så är nödvändigt, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta regler om beskrivning och presentation av de produkter som anges i artikel 1.

Beteckningen "bordsvin" skall förbehållas det vin som definieras i punkt 13 i bilaga 1.

Till dess att de regler som avses i första stycket träder i kraft skall de av medlemsstaterna fastställda reglerna gälla i detta hänseende.

2. Medlemsstaterna kan som villkor för att en geografisk benämning används som beteckning på ett bordsvin särskilt kräva att vinet i fråga till alla delar framställs av vissa klart angivna vinstocksorter och härrör uteslutande från det noggrant avgränsade område med vars namn det betecknas.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av ytterligare bestämmelser som kan fastställas om beskrivning av produkter, skall det dock vara tillåtet att använda en geografisk benämning som beteckning på bordsvin som har framställts genom blandning av vin från druvor som har skördats inom olika vinodlingsområden om åtminstone 85% av det bordsvin som har framställts genom blandningen härstammar från det odlingsområde med vars namn det betecknas.

Att använda en geografisk benämning på ett odlingsområde inom vinodlingszon A eller B som beteckning på ett vitt bordsvin skall dock endast vara tillåtet om de produkter som ingår i blandningen härstammar från vinodlingszonen i fråga eller om vinet framställs genom en blandning av bordsvin från vinodlingszon A och bordsvin från vinodlingszon B.

4. Varje enskild medlemsstat skall svara för kontroll och skydd av de bordsviner som betecknas i enlighet med bestämmelserna i punkt 2.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 73

1. Om inte annat bestäms av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, får produkter som omfattas av nummer 22.04 och 22.05 i Gemensamma tulltaxan, oavsett om de är importerade, som har varit föremål för enologiska behandlingar som inte är tillåtna enligt gemenskapsregler eller, om sådana regler saknas, enligt nationella bestämmelser, inte erbjudas eller levereras för direkt konsumtion.

Detsamma skall gälla

– produkter angivna i artikel 1.2 a, b och c som inte är av sund och god marknadsmässig kvalitet,

– produkter angivna i artikel 1.2 som inte svarar mot definitionerna i bilaga 1 till denna förordning eller bestämmelser som fastställs för att genomföra den.

2. Villkoren för innehav, omsättning och användning av de produkter som anges i punkt 1, liksom de kriterier som i enskilda fall skall göra det möjligt att undvika alltför stor stränghet samt tillämpningsföreskrifter för

denna artikel, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

De villkor enligt vilka medlemsstaterna kan tillåta innehav, omsättning och användning av produkter som inte uppfyller bestämmelserna i denna förordning, bortsett från bestämmelserna i punkt 1 första stycket, eller bestämmelser som antas med stöd av denna förordning skall fastställas i enlighet med samma förfarande.

AVDELNING VI

Allmänna bestämmelser

Artikel 74

1. Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83:

- a) Analysmetoder för bestämning av sammansättningen av de produkter som anges i artikel 1 och regler som gör det möjligt att fastställa om dessa produkter har undergått någon behandling som står i strid med tillåtna enologiska metoder.
- b) Om det är nödvändigt, gränsvärden för substanser vars närvaro antyder att vissa enologiska metoder har använts och tabeller med jämförande analysdata.

2. Om analysmetoder för gemenskapen eller de regler som avses i punkt 1 inte har fastställts, skall följande gälla:

- a) de metoder och regler som anges i bilaga A till den internationella konventionen av den 13 oktober 1954 om standardisering av analys- och värderingsmetoder för vin användas,
- b) eller, om ovannämnda bilaga inte föreskriver sådana metoder och regler, de metoder som normalt används i den berörda medlemsstaten.

Artikel 75

De bestämmelser som är nödvändiga för att förhindra störningar på marknaden för vin till följd av en förändring i prisnivåerna vid övergången från ett produktionsår till ett annat kan fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 76

Om inte annat bestäms i denna förordning, skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpas på framställning av och handel med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 77

Övergångsbestämmelser som gör det möjligt att omsätta bordsvin som har framställts före den 1 september 1976 och som svarar mot definitionen i punkt 13 i bilaga 1 i den del som är tillämplig före den dagen, men som inte svarar mot denna definition i den del som är tillämplig efter den dagen, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

De övergångsbestämmelser som är nödvändiga för att underlätta övergången till den ordning som införs genom artiklarna 17, 26 och 66 och bilaga 4, särskilt vad gäller de i artikel 1 angivna produkter som härstammar från 1977 års skörd eller från tidigare skördar, oavsett om dessa är importerade, skall antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 78

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om sådana undantagsåtgärder som kan vara nödvändiga vid extraordinära situationer som uppstår till följd av naturkatastrofer.

Artikel 79

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn följs. De skall utse en eller flera myndigheter som skall ha till uppgift att kontrollera att dessa bestämmelser följs.

De skall meddela kommissionen namn och adress på

- de myndigheter som avses i första stycket,
- de laboratorier som är bemyndigade att utföra officiella analyser inom vinsektorn.

Kommissionen skall översända denna information till de övriga medlemsstaterna.

I de fall där bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 283/72⁽¹⁾ inte är tillämpliga, skall medlemsstaterna göra det möjligt för de myndigheter de har utsett att upprätthålla direkta förbindelser med de berörda myndigheterna i de övriga medlemsstaterna och i de tredje länder som har ingått avtal eller kommit överens med gemenskapen om ett sådant samarbete, i syfte att genom informationsutbyte lättare kunna förebygga och avslöja överträdelse av de bestämmelser som avses i första stycket.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om åtgärder för att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn, särskilt vad gäller kontroll och förbindelser mellan de myndigheter som avses i punkt 1 fjärde stycket.

3. Tillämpningsföreskrifter för punkt 1 andra stycket och punkt 2 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 80

För att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att de åtgärder som fastställs i denna förordning skall kunna genomföras i full omfattning skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen före den 1 oktober 1985 anta allmänna bestämmelser om upprättande av ett vinodlingsregister för gemenskapen. Dessa bestämmelser skall särskilt omfatta mål, villkor och tidsfrister för utarbetandet av registret samt villkoren för dess finansiering.

Artikel 81

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra de uppgifter som behövs för tillämpning av denna förordning. Närmare bestämmelser om hur denna information skall meddelas och spridas skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83.

Artikel 82

1. En förvaltningskommitté för vin (nedan kallad "kommittén") upprättas härmed. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. I kommittén skall medlemsstaternas röster vägas i enlighet med artikel 148.2 i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

Artikel 83

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som föreskrivs i artikel 148.2 i fördraget.

3. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom en månad.

Artikel 84

Kommittén får undersöka andra frågor som väcks av ordföranden på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemstat.

Artikel 85

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt tas på lämpligt sätt till de mål som ställs upp i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

Artikel 86

1. Förordningarna (EEG) nr 337/79 och (EEG) nr 340/79 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till de förordningar som upphävs genom punkt 1 och till förordning (EEG) nr 816/70⁽²⁾ skall förstås som hänvisningar till den här förordningen.

Hänvisningar till artiklar i de upphävda förordningarna skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga 8.

Artikel 87

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1987.

⁽¹⁾ EGT nr L 36, 10.2.1972, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 99, 5.5.1970, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 mars 1987.

På rådets vägnar

L. TINDEMANS

Ordförande

BILAGA 1

DEFINITIONER SOM DET HÄNVISAS TILL I ARTIKEL 1.4 a

1. *Färsk druvor*: mogna eller lätt torkade vindruvor som kan vara krossade eller pressas med vanliga vinframställningsmetoder och som spontant kan ge upphov till alkoholjäsning.
2. *Druvmust*: den flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färsk druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvmust är 1 % vol.
3. *Druvmust i jäsning*: den produkt som framställs genom jäsning av druvmust och som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av mer än 1 % vol. men mindre än 3/5 av dess totala alkoholhalt i volymprocent: dock betraktas vissa kvalitetsviner fso som har en verklig alkoholhalt i volymprocent på mindre än 3/5 av sin totala alkoholhalt i volymprocent, dock inte lägre än 5,5 % vol., inte som druvmust i jäsning.
4. *Druvmust i jäsning framställd av lätt torkade druvor, även kallad "vino dulce natural"*: den produkt som framställs genom partiell jäsning av lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsning är minst 272 g/l och vars naturliga alkoholhalt i volymprocent inte får vara lägre än 8 % vol.
5. *Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol*: den produkt som
 - framställs inom gemenskapen,
 - har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 12 % vol., men lägre än 15 % vol., och
 - framställs genom tillsats till ojäst druvmust med en naturlig alkoholhalt i volymprocent av lägst 8,5 % vol. som uteslutande härrör från druvor av de vinstockssorter som avses i artikel 69
 - av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 % vol., eller
 - av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 % vol. och högst 80 % vol.
6. *Koncentrerad druvmust*: icke-karamelliserad druvmust som
 - framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, använd enligt den metod som föreskrivs i bilagan till förordning (EEG) nr 543/86, anger 50,9 % eller däröver vid 20 °C,
 - uteslutande härrör från druvor av de vinstockssorter som avses i artikel 69,
 - produceras inom gemenskapen, och
 - framställs av druvmust med minst den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den vinodlingszon där druvorna skördats.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvmust är 1 % vol.

7. a) **Definitioner som gäller till och med den 31 augusti 1987**

Renad koncentrerad druvmust: den flytande icke-karamelliserade produkt som

- framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, använd enligt den i bilagan till förordningen (EEG) nr 543/86 föreskrivna metoden, anger 70,5 % eller däröver vid 20 °C; medlemsstaterna kan dock tillåta ett annat värde för produkter som används inom deras territorium, dock minst 51,9 %,

- har undergått godkänd behandling vad gäller avsyrring och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker, så att dess syrahalt, uttryckt som vinsyra, inte utgör mer än 1 g/kg av det totala sockerinnehållet och dess askhalt inte utgör mer än 1,2 g/kg av det totala sockerinnehållet,
- har en halt av
 - totalfenoler på mellan 100 och 400 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - enkla fenoler på minst 50 % av den totala fenolhalten,
 - sackaros på under 20 g/kg av det totala sockerinnehållet,
- uteslutande härrör från druvor av de vinstockssorter som avses i artikel 69,
- produceras inom gemenskapen,
- framställs av druvmust med åtminstone den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den vinodlingszon där druvorna skördats.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i renad koncentrerad druvmust är 1 % vol.

b) Definitioner som gäller från och med den 1 september 1987

Renad koncentrerad druvmust: den flytande icke-karamelliserade produkt som

- framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, använd enligt den i bilagan till förordningen (EEG) nr 543/86 föreskrivna metoden, anger 70,5 % eller däröver vid 20° C; medlemsstaterna kan dock tillåta ett annat värde för produkter som används inom deras territorium, dock minst 51,9 %,
- har undergått godkänd behandling vad gäller avsyrring och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,
- har följande egenskaper:
 - ett pH-värde på högst 5,
 - en optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm,
 - en sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som skall fastställas,
 - en etanolhalt på högst 0,5 g/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en total kvävehalt av högst 100 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - ett Folin-Ciocalteu-index på högst 4,00,
 - en titrerbar syrahalt på högst 10 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en sulfathalt på högst 2 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en kloridhalt på högst 1 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en fosfathalt på högst 1 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en ledningsförmåga vid 25° brix och 20° C på högst 50 µS/cm,
 - en hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
- uteslutande härrör från druvor av de vinstockssorter som avses i artikel 69,
- produceras inom gemenskapen,
- framställs av druvmust med åtminstone den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den vinodlingszon där druvorna skördats.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i renad koncentrerad druvmust är 1 % vol.

8. *Druvsaft:* den ojästa men jäsbara flytande produkt som framställs genom behandlingar som gör den lämplig för konsumtion i obearbetat tillstånd. Den kan framställas

- a) av färska druvor eller av druvmust, eller

b) genom utspädning

- av koncentrerad druvmust, inklusive koncentrerad druvmust såsom denna definieras i artikel 1.4 a, eller
- av koncentrerad druvsaft.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvsaft är 1 % vol.

9. *Koncentrerad druvsaft*: icke-karamelliserad druvsaft som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, använd enligt den i bilagan till förordningen (EEG) nr 543/86 föreskrivna metoden, anger 50,9 % eller däröver vid 20° C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvsaft är 1 % vol.

10. *Vin*: den produkt som framställs uteslutande genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller okrossade färska druvor eller av druvmust.

11. *Ungt icke färdigjäst vin*: vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bortensatsen.

12. *Vin som lämpar sig för framställning av bordsvin*: vin som

- uteslutande härrör från druvor av de vinstockssorter som avses i artikel 69,
- produceras inom gemenskapen, och
- har åtminstone den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den vinodlingszon där druvorna skördats.

13. *Bordsvin*: annat vin än kvalitetsvin som

- uteslutande härrör från druvor av de vinstockssorter som avses i artikel 69,
- produceras inom gemenskapen,
- eventuellt till följd av de processer som anges i artikel 19, har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 8,5 % vol., såvida vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B och lägst 9 % vol. inom övriga vinodlingszoner och har en total alkoholhalt i volymprocent av högst 15 % vol.,
- har en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 4,5 g/l, dvs. 60 mval/l.

Vad gäller vin från vissa ännu inte fastställda vinodlingsområden som har framställts utan berikning och inte innehåller mer än 5 g restsocker, kan dock den övre gränsen för den totala alkoholhalten i volymprocent höjas till 17 % vol.

”Retsina”-bordsvin är bordsvin som har undergått den enologiska behandling som avses i punkt 1 n i bilaga 6.

14. *Likörvin*: den produkt som

produceras inom gemenskapen,

har en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 17,5 % vol. och en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 15 % vol. och högst 22 % vol.,

och

framställs av druvmust eller vin som härrör från druvor av särskilda vinstockssorter utvalda bland dem som avses i artikel 69 samt har en naturlig alkoholhalt i volymprocent av lägst 12 % vol.

genom frysning,

eller

genom tillsats, under eller efter jäsningen,

- i) av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som har framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 % vol., eller

- ii) av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin och som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 % vol. och högst 80 % vol., eller
- iii) av koncentrerad druvmust eller, vad gäller vissa kvalitetslikörviner framställda inom specificerade områden som är medtagna i en ännu inte fastställd förteckning över viner för vilka en sådan metod är traditionell, av druvmust som koncentrerats genom direkt uppvärmning och som i övrigt motsvarar definitionen på koncentrerad druvmust, eller
- iv) en blandning av dessa produkter.

Vissa kvalitetslikörviner framställda inom specificerade områden, som är medtagna i en ännu inte fastställd förteckning, kan dock framställas av färsk ojäst druvmust som inte behöver ha en naturlig alkoholhalt i volymprocent av lägst 12 % vol.

Dessutom kan vissa kvalitetslikörviner framställda inom specificerade områden, som är medtagna i en ännu inte fastställd förteckning och framställs på det sätt som anges i föregående stycke, ha en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 15 % vol., om detta var tillåtet enligt gällande nationell lagstiftning den 1 januari 1985.

Med likörvin avses även följande produkter:

- a) Kvalitetslikörvin framställt inom specificerade områden, även betecknat "vino generoso", framställt under flor,
 - som har en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 15 % vol. och en verklig alkoholhalt i volymprocent av högst 22 % vol. samt en sockerhalt på mindre än 5 g/l,
 - som framställs av vit must från druvor av vinstockssorter utvalda bland dem som avses i artikel 69 och som har en naturlig alkoholhalt av lägst 10,5 % vol.,
 - som framställs genom tillsats av vinalkohol med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 % vol.
 - b) Kvalitetslikörvin framställt inom specificerade områden, även betecknat "vino generoso de licor",
 - som har en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 17,5 % vol. och en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 15 % och högst 22 % vol.,
 - som framställs av "vino generoso" med tillsats av druvmust i jäsning framställd av lätt torkade druvor, även kallat "vino dulce natural", eller av koncentrerad druvmust.
 - c) Rött kvalitetslikörvin framställt inom specificerade områden
 - som har en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 17,5 % vol. och en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 15 % och högst 22 % vol.,
 - som framställs av must från druvor av vinstockssorter utvalda bland dem som avses i artikel 69 och som har en naturlig alkoholhalt av lägst 11 % vol.,
 - som framställs genom tillsats, under eller efter jäsningen, av
 - i) antingen neutral alkohol framställd av vinprodukter med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 % vol.,
 - ii) eller en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin och som har en alkoholhalt i volymprocent av lägst 70 %.
15. *Mousserande vin*: bortsett från det undantag som fastställs i artikel 67.2 första stycket, den produkt som framställs vid första eller andra alkoholjäsningen
- av färska druvor,
 - av druvmust,
 - av vin som lämpar sig för framställning av bordsvin,
 - av bordsvin,
 - av kvalitetsvin fso,
 - eller, på de villkor som anges i artikel 68, av importerat vin,

som, när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning och som i slutna behållare vid en temperatur av 20° C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.

16. *Mousserande vin tillsatt med koldioxid*: den produkt som
- framställs, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 67.2, av bordsvin,
 - produceras inom gemenskapen,
 - när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20° C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.
17. *Pärlande vin*: den produkt som
- framställs av bordsvin, kvalitetsvin fso, eller produkter som lämpar sig för framställning av bordsvin eller kvalitetsvin fso, förutsatt att vinet eller produkterna har en total alkoholhalt av lägst 9 % vol.,
 - har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 7 % vol.,
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20° C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på endogen koldioxid i lösning,
 - tappas på behållare som rymmer högst 60 l.
18. *Pärlande vin tillsatt med koldioxid*: den produkt som
- framställs av bordsvin, av kvalitetsvin fso eller av produkter som lämpar sig för framställning av bordsvin eller kvalitetsvin fso,
 - har en verklig alkoholhalt av lägst 7 % vol. och en total alkoholhalt av lägst 9 % vol.,
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20° C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende helt eller delvis på tillsatt koldioxid i lösning,
 - tappas på behållare som rymmer högst 60 l.
19. *Vinättika*: ättika som
- framställs uteslutande genom ättiksyrajäsning av vin, och
 - har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.
20. *Jäsningsrester*: rester som efter jäsningsresten, under lagringen eller efter den tillåtna behandlingen avsätter sig i kärl som innehåller vin samt de rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av denna produkt.
- Följande betraktas också som jäsningsrester:
- rester som under lagringen eller efter den tillåtna behandlingen avsätter sig i kärl som innehåller druvmust,
 - rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av denna produkt.
21. *Pressrester*: jästa eller ojästa rester från pressning av färska druvor.
22. *Piquettevin*: den produkt som framställs
- genom jäsningsresten av obehandlade pressrester som är uppblötta i vatten, eller
 - genom urlakning av jästa pressrester med vatten.
23. *Vin som har tillsatts alkohol för destillation*: den produkt som
- har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 18 % vol. och högst 24 % vol.,
 - uteslutande framställs genom tillsatt till vin utan restsocker av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin med en verklig alkoholhalt i volymprocent av högst 86 % vol., och
 - har en halt av flyktiga syror på högst 1,50 g/l, uttryckt som ättiksyra.

BILAGA 2**ALKOHOLHALTER**

1. Med *verklig alkoholhalt i volymprocent* avses antal liter ren alkohol vid 20° C i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
2. Med *potentiell alkoholhalt i volymprocent* avses antal liter ren alkohol vid 20° C som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
3. Med *total alkoholhalt i volymprocent* avses summan av den verkliga alkoholhalten i volymprocent och den potentiella alkoholhalten i volymprocent.
4. Med *naturlig alkoholhalt i volymprocent* avses en produkts totala alkoholhalt i volymprocent före eventuell berikning.
5. Med *verklig alkoholhalt uttryckt i massa* avses antal kg ren alkohol som finns i 100 kg av produkten.
6. Med *potentiell alkoholhalt uttryckt i massa* avses antal kg ren alkohol som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 kg av produkten.
7. Med *total alkoholhalt uttryckt i massa* avses summan av den verkliga alkoholhalten i volymprocent uttryckt i massa och den potentiella alkoholhalten i volymprocent uttryckt i massa.

BILAGA 3**BORDSVINSTYPER SOM DET HÄNVISAS TILL I ARTIKEL 27**

1. *De röda bordsvinstyperna är:*
 - a) rött bordsvin, bortsett från det vin som avses i c, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 10 % vol. och högst 12 % vol., betecknat "typ R I",
 - b) rött bordsvin, bortsett från det vin som avses i c, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 12,5 % och högst 15 % vol., betecknat "typ R II",
 - c) rött bordsvin av druvor av vinstockssorter av "Portugiesertyp", betecknat "typ R III".
2. *De vita bordsvinstyperna är:*
 - a) vitt bordsvin, bortsett från det vin som avses i b och c, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 10 % och högst 13 % vol., betecknat "typ A I",
 - b) vitt bordsvin av druvor av vinstockssorter av Sylvaner- eller Müller-Thurgautyp, betecknat "typ A II",
 - c) vitt bordsvin av druvor av vinstockssorter av Rieslingtyp, betecknat "typ A III".

BILAGA 4

VINODLINGSZONER

1. *Vinodlingszon A omfattar*
 - a) i Förbundsrepubliken Tyskland: alla vinarealer bortsett från arealerna inom vinodlingszon B,
 - b) i Belgien: det belgiska vinodlingsområdet,
 - c) i Luxemburg: det luxemburgiska vinodlingsområdet,
 - d) i Nederländerna: det nederländska vinodlingsområdet,
 - e) i Förenade kungariket: det brittiska vinodlingsområdet.
2. *Vinodlingszon B omfattar*
 - a) i Förbundsrepubliken Tyskland: vinarealerna inom området Baden,
 - b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i följande departement:
 - i Alsace:
Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine:
Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne:
Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - i Jura:
Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - i Savoie:
Savoie, Haute-Savoie,
 - i Loiredalen:
Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.
3. *Vinodlingszon C I a omfattar i Frankrike vinarealerna*
 - a) i följande departement:

Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère, Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - b) i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),
 - c) i departementet Ardèche: hela arrondissementet Touron och kantonerna Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge och La Voulte-sur-Rhône.
4. *Vinodlingszon C I b omfattar i Italien vinarealerna inom regionen Valle d'Aosta och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno.*
5. *Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer:*
 - a) I Frankrike vinarealerna
 - i följande departement: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - i den del av departementet Var som i söder avgränsas av den nordliga gränsen för kommunerna Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,

- i arrondissementet Nyons och kantonerna Dieulefit, Loiról, Marsanne och Montélimar i departementet Drôme,
 - i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 c.
- b) I Italien vinarealerna inom följande regioner:
Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia utom provinsen Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto utom provinsen Belluno, däribland de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Ponziæneöarna, Capri och Ischia.
6. *Vinodlingszon C III a omfattar* i Grekland vinarealerna i följande nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi samt ön Thira (Santorini).
7. *Vinodlingszon C III b omfattar* följande vinarealer:
- a) I Frankrike vinarealerna
- i departementen på Korsika,
 - i den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva räknas hit) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales.
- b) I Italien vinarealerna inom följande regioner: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinien och Sicilien, däribland de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Pantelleria och Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna.
- c) I Grekland de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 6.
8. Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av gällande nationella bestämmelser den 15 december 1981.

BILAGA 5

UTTRYCK SOM RÖR UTVECKLINGEN AV PRODUKTIONSKAPACITET

- a) *Röjning:*
Fullständigt avlägsnande av alla vinstockar på en vinareal.
- b) *Plantering:*
Slutgiltig plantering av ympade eller oympade unga vinplantor eller delar av sådana plantor i syfte att producera druvor eller anlägga ett moderkvarter .
- c) *Återplantering:*
Plantering av vinstockar i kraft av en återplanteringsrätt.
- d) *Nyplantering:*
Plantering av vinstockar som inte omfattas av definitionen av återplantering enligt c.
- e) *Återplanteringsrätt:*
Rätten att på de villkor som anges i denna förordning under åtta år efter det år när en vederbörligen anmäld röjning ägde rum plantera vinstockar på en areal som utbytesmässigt motsvarar den röjda arealen.
-

BILAGA 6

FÖRTECKNING ÖVER TILLÅTNA ENOLOGISKA METODER OCH PROCESSER

1. Enologiska metoder och processer som får tillämpas på färska druvor, druvmust, druvmust i jäsnings, koncentrerad druvmust och ungt, icke färdigjäst vin:
 - a) Luftning.
 - b) Värmebehandling.
 - c) Centrifugering och filtrering, med eller utan inert filtermaterial, under förutsättning att inga oönskade rester finns kvar i de produkter som behandlats på detta sätt.
 - d) Användning av koldioxid, argon eller kväve, antingen var för sig eller i kombination, uteslutande för att skapa en inert atmosfär och behandla produkten utan inverkan av luften.
 - e) Användning av vinjäst.
 - f) Användning av en eller flera av följande metoder för att stimulera jästutvecklingen:
 - Tillsats av
 - diammoniumfosfat eller ammoniumsulfat, dock högst 0,3 g/l,
 - ammoniumsulfid eller ammoniumbisulfid, dock högst 0,2 g/l.Dessa produkter får även användas tillsammans inom ett gränsvärde på 0,3 g/l, utan att detta påverkar gränsvärdet ovan på 0,2 g/l.
 - Tillsats av tiaminhydroklorid, dock högst 0,6 mg/l uttryckt som tiamin.
 - g) Användning av svaveldioxid, kaliumbisulfid eller kaliummetabisulfid, även kallad kaliumdisulfid eller kaliumpyrosulfid.
 - h) Avlägsnande av svaveldioxid genom fysikaliska processer.
 - i) Behandling av vit must och ungt vitvin i jäsnings med aktivt kol för enologiskt bruk, dock högst 100 g torrs substans/hl.
 - j) Klarning med ett eller flera av följande ämnen för enologiskt bruk:
 - ätligt gelatin,
 - husbloss,
 - kasein och kaliumkaseinat,
 - animaliskt albumin,
 - bentonit,
 - kiseldioxid i form av gel eller kolloidlösning,
 - kaolin,
 - tannin,
 - pektolytiska enzymer.
 - k) Användning av sorbinsyra eller kaliumsorbit.
 - l) Användning av vinsyra för surgörning enligt villkoren i artiklarna 21 och 23.
 - m) Användning av ett eller flera av följande ämnen för avsyring enligt villkoren i artiklarna 21 och 23:
 - neutralt kaliumtartrat,
 - kaliumbikarbonat,
 - kalciumkarbonat, eventuellt innehållande små mängder dubbelkalciums salt av L (+) vinsyra och L (-) äppelsyra,
 - kalciumtartrat eller vinsyra, enligt villkoren i artikel 17.3 första stycket.
 - n) Användning av kåda från aleppotall enligt villkoren i artikel 17.3 andra och tredje stycket.

2. Enologiska metoder och processer som får användas på druvmust avsedd för framställning av renad koncentrerad druvmust:
 - a) Luftning.
 - b) Värmebehandling.
 - c) Centrifugering och filtrering, med eller utan inert filtermaterial, under förutsättning att inga oönskade rester finns kvar i den produkt som behandlats på detta sätt.
 - d) Användning av svaveldioxid, kaliumbisulfit eller kaliummetabisulfit, även kallad kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit.
 - e) Avlägsnande av svaveldioxid genom fysikaliska processer.
 - f) Behandling med aktivt kol för enologiskt bruk.
 - g) Användning av kalciumkarbonat, eventuellt innehållande små mängder dubbelkalciumsolt av L (+) vinsyra och L (-) äppelsyra.
 - h) Användning av jonbytarhartser på villkor som skall fastställas senare.

3. Enologiska metoder och processer som får användas på druvmust i jäsnings avsedd för direkt konsumtion som sådan, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, mousserande vin och kvalitetsvin fso:
 - a) Användning i torrt vin, i mängder på högst 5 %, av färska jäsningsrester som är sunda och outspädda och som innehåller jäst från nyligen avslutad framställning av torrt vin.
 - b) Luftning eller genomströmning med argon eller kväve.
 - c) Värmebehandling.
 - d) Centrifugering och filtrering, med eller utan inert filtermaterial, förutsatt att inga oönskade rester finns kvar i den produkt som behandlats på detta sätt.
 - e) Användning av koldioxid, argon eller kväve, antingen var för sig eller i kombination, uteslutande för att skapa en inert atmosfär och behandla produkten utan inverkan av luften.
 - f) Tillsats av koldioxid, förutsatt att koldioxidhalten i vin som är behandlat på detta sätt inte överstiger 2 g/l.
 - g) Användning, enligt de villkor som anges i gemenskapsbestämmelser, av svaveldioxid, kaliumbisulfit eller kaliummetabisulfit, även kallad kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit.
 - h) Tillsats av sorbinsyra eller kaliumsorbit, förutsatt att den slutliga sorbinsyrhalten hos den bearbetade produkten då den frisläpps för direkt konsumtion inte överstiger 200 mg/l.
 - i) Tillsats av L-askorbinsyra, dock högst 150 mg/l.
 - j) Tillsats av citronsyra för stabilisering av vinet, förutsatt att den slutliga halten i det behandlade vinet inte överstiger 1 g/l.
 - k) Tillsats av syra enligt villkoren i artiklarna 21 och 23 i form av
 - vinsyra,
 - eller
 - äppelsyra enligt villkoren i artikel 15.6 andra strecksatsen.
 - l) Användning av ett eller flera av följande ämnen för avsyring enligt villkoren i artiklarna 21 och 23:
 - neutralt kaliumtartrat,
 - kaliumbikarbonat,
 - kalciumkarbonat, som kan innehålla små mängder dubbelkalciumsolt av L (+) vinsyra och L (-) äppelsyra,
 - kalciumtartrat eller vinsyra, enligt villkoren i artikel 17.3 första stycket.
 - m) Klarning med ett eller flera av följande ämnen för enologiskt bruk:
 - ätbart gelatin,
 - husbloss,

- kasein och kaliumkaseinat,
 - animaliskt albumin,
 - bentonit,
 - kiseldioxid i form av gel eller kolloidlösning,
 - kaolin.
- n) Tillsats av tannin.
- o) Behandling av vitvin med aktivt kol för enologiskt bruk, dock högst 100 g torrsubstans per hl.
- p) Behandling, på villkor som skall fastställas senare,
- av vitvin och rosévin med kaliumferrocyanid,
 - av rödvin med kaliumferrocyanid eller med kalciumfytat i enlighet med artikel 17.2.
- q) Tillsats av högst 100 mg/l metavinsyra.
- r) Användning av gummi arabicum.
- s) Användning av DL vinsyra, på villkor som skall fastställas senare, för utfällning av överskott på kalcium.
- t) Användning av någon av följande substanser vid framställning av mousserande vin genom jäsnings på flaska, med avskiljning av bottensatsen genom degorgering:
- kalciumalginat,
eller
 - kaliumalginat,
eller
 - natriumalginat enligt villkoren i artikel 17.2 andra stycket.
- u) Användning av paraffinplattor som är impregnerade med allylisotiocyanat för att ge en steril atmosfär, dock endast i de medlemsstater där detta är en traditionell metod och så länge det inte är förbjudet enligt nationell lagstiftning, förutsatt att plattorna endast används i behållare som rymmer mer än 20 liter och att det inte finns några spår av allylisotiocyanat i vinet.
- v) Tillsats av kaliumbitartrat för att underlätta utfällning av vinsten.
- w) Behandling med högst 20 mg/l kopparsulfat enligt villkoren i artikel 17.1, förutsatt att kopparhalten i den produkt som behandlats på detta sätt inte är högre än 1 mg/l.
-

BILAGA 7

STANDARDTAL FÖR INNEHÅLL AV TILLSATT OCH NATURLIGT SOCKER I DRUVAFT

GTT-nr	Varuslag	Standardtal för sockerhalt	
		Tillsatt	Naturlig
1	2	3	4
20.07	<p>Fruktsaft (inbegripet druvmust) samt köksväxtsaft, även med tillsats av socker, men ojäst och utan tillsats av alkohol</p> <p>A. Med en densitet av mer än 1,33 g/cm³ vid 20° C:</p> <p>I. Druvsaft (inbegripet druvmust):</p> <p>b) Med ett värde per 100 kg netto av högst 22 ecu:</p> <p>1. Med ett innehåll av tillsatt socker av mer än 30 viktprocent</p> <p>B. Med en densitet av högst 1,33 g/cm³ vid 20° C:</p> <p>I. Druv-, äppel- eller päronsaft; blandningar av äppel- och päronsaft:</p> <p>b) Med ett värde per 100 kg netto av högst 18 ecu:</p> <p>1. Druvsaft:</p> <p>aa) Koncentrerad:</p> <p>11. Med ett innehåll av tillsatt socker av mer än 30 viktprocent</p> <p>bb) Annan:</p> <p>11. Med ett innehåll av tillsatt socker av mer än 30 viktprocent</p>	49	15
		49	15
		49	15

BILAGA 8

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 337/79	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 27
Artikel 3	Artikel 28
Artikel 3a	Artikel 29
Artikel 4	Artikel 30
Artikel 5	Artikel 31
Artikel 6	Artikel 47
Artikel 7	Artikel 32
Artikel 9	Artikel 33
Artikel 10	Artikel 34
Artikel 11	Artikel 38
Artikel 12a	Artikel 42
Artikel 12b	Artikel 49
Artikel 14	Artikel 45
Artikel 14a	Artikel 46
Artikel 14b	Artikel 44
Artikel 15	Artikel 41
Artikel 15a	Artikel 43
Artikel 16	Artikel 52
Artikel 17	Artikel 53
Artikel 18	Artikel 54
Artikel 19	Artikel 55
Artikel 20	Artikel 56
Artikel 21	Artikel 57
Artikel 22	Artikel 58
Artikel 23	Artikel 59
Artikel 24	Artikel 60
Artikel 25	Artikel 61
Artikel 26	Artikel 62
Artikel 27	Artikel 2
Artikel 28	Artikel 3
Artikel 29	Artikel 4
Artikel 29a	Artikel 5
Artikel 30.1	Artikel 6.1
Artikel 30.2	Artikel 6.2
Artikel 30.3	Artikel 6.4
Artikel 30a.1	Artikel 7.1
Artikel 30a.2	Artikel 7.2
Artikel 30a.3	Artikel 7.3
Artikel 30a.3a	Artikel 7.5
Artikel 30a.4	Artikel 7.6
Artikel 30b	Artikel 8

Förordning (EEG) nr 337/79	Denna förordning
Artikel 30c	Artikel 9
Artikel 30d	Artikel 10
Artikel 30e	Artikel 11
Artikel 30f	Artikel 12
Artikel 31.1	Artikel 13.1
Artikel 31.2	Artikel 13.2
Artikel 31.3	Artikel 13.3
Artikel 31.4 första stycket	Artikel 13.5
Artikel 31.4 andra stycket	Artikel 67.7
Artikel 31a	Artikel 14
Artikel 32	Artikel 18
Artikel 33	Artikel 19
Artikel 33a	Artikel 20
Artikel 34	Artikel 21
Artikel 35	Artikel 22
Artikel 36.1 första stycket	Artikel 23.1 första stycket
Artikel 36.1 andra stycket	Artikel 23.1 andra stycket
Artikel 36.1 tredje stycket	Artikel 23.1 tredje stycket
Artikel 36.1 fjärde stycket	Artikel 23.1 fjärde stycket
Artikel 36.1 femte stycket	Artikel 23.2 första stycket
Artikel 36.1 sjätte stycket	Artikel 23.2 andra stycket
Artikel 36.2	Artikel 23.3
Artikel 36.3	Artikel 23.4
Artikel 37	Artikel 24
Artikel 38	Artikel 16.2
Artikel 39	Artikel 35
Artikel 40	Artikel 36
Artikel 40a	Artikel 37
Artikel 41	Artikel 39
Artikel 41a	Artikel 40
Artikel 41c	Artikel 48
Artikel 42	Artikel 25
Artikel 43.1	Artikel 16.3
Artikel 43.2	Artikel 16.4
Artikel 43.3	Artikel 16.5
Artikel 43.3a	Artikel 16.6
Artikel 43.4	Artikel 16.7
Artikel 43.5	Artikel 16.8
Artikel 43.6	Artikel 16.9
Artikel 44	Artikel 65
Artikel 45	Artikel 66
Artikel 46.1 första stycket	Artikel 15.1
Artikel 46.1 andra stycket	Artikel 16.1
Artikel 46.1 tredje stycket	Artikel 15.3
Artikel 46.2	Artikel 15.2
Artikel 46.3 andra stycket	Artikel 17.1 första stycket

Förordning (EEG) nr 337/79	Denna förordning
Artikel 46.3 tredje stycket	Artikel 17.1 andra stycket
Artikel 46.3 fjärde stycket	Artikel 17.2
Artikel 46.3 femte stycket	Artikel 17.3
sjätte stycket	
Artikel 46.4	Artikel 15.4
Artikel 46.5	Artikel 15.5
Artikel 46.6	Artikel 15.6
Artikel 47	Artikel 26
Artikel 48.1	Artikel 54.1 andra stycket
Artikel 48.2	Artikel 67.1
Artikel 48.3 a	Artikel 67.2
Artikel 48.3 b	Artikel 13.4
Artikel 48.3 c	Artikel 13.4 andra stycket
Artikel 48.4	Artikel 6.3
Artikel 48.4	Artikel 7.4
Artikel 48.5 första stycket	Artikel 67.3 första stycket
Artikel 48.5 andra stycket	Artikel 67.3 andra stycket
Artikel 48.5 tredje stycket	Artikel 67.3 tredje stycket
Artikel 48.5 fjärde stycket	Artikel 67.4
Artikel 48.5 femte stycket	Artikel 67.5
Artikel 48.5 sjätte stycket	
sjunde stycket	Artikel 67.6
åttonde stycket	
Artikel 48.6	Artikel 67.8
Artikel 48a	Artikel 68
Artikel 49	Artikel 69
Artikel 50.1	Artikel 70.1
Artikel 50.2	Artikel 70.2
Artikel 50.3 första stycket	Artikel 70.3 första stycket
Artikel 50.3 andra stycket	Artikel 70.3 andra stycket
Artikel 50.3 tredje stycket	Artikel 70.3 tredje stycket
Artikel 50.3 fjärde stycket	Artikel 70.4
Artikel 50.3 femte stycket	Artikel 70.5
Artikel 50.3 sjätte stycket	Artikel 70.6
Artikel 50.4	Artikel 70.7
Artikel 50.5	Artikel 70.8
Artikel 51	Artikel 73
Artikel 52	Artikel 63
Artikel 53	Artikel 71
Artikel 54.1 första stycket	Artikel 72.1 första stycket
Artikel 54.1 andra stycket	Artikel 72.1 tredje stycket
Artikel 54.2	Artikel 72.2
Artikel 54.3	Artikel 72.3
Artikel 54.4	Artikel 72.4
Artikel 54.5	Artikel 72.5
Artikel 55	Artikel 64.1
Artikel 56	Artikel 50

Förordning (EEG) nr 337/79	Denna förordning
Artikel 57	Artikel 51
Artikel 59	Artikel 76
Artikel 60	Artikel 75
Artikel 61	Artikel 77
Artikel 62	Artikel 78
Artikel 63.1	Artikel 64.2
Artikel 63.2	Artikel 74.1
Artikel 63.3	Artikel 74.2
Artikel 64	Artikel 79
Artikel 64a	Artikel 80
Artikel 65	Artikel 81
Artikel 66	Artikel 82
Artikel 67	Artikel 83
Artikel 68	Artikel 84
Artikel 69	Artikel 85
Artikel 70	Artikel 86
Artikel 71	Artikel 87
Bilaga 1	Bilaga 2
Bilaga 2, punkt 1	Bilaga 1, punkt 1
Bilaga 2, punkt 2	Bilaga 1, punkt 2
Bilaga 2, punkt 3	Bilaga 1, punkt 3
Bilaga 2, punkt 3a	Bilaga 1, punkt 4
Bilaga 2, punkt 4	Bilaga 1, punkt 5
Bilaga 2, punkt 5	Bilaga 1, punkt 6
Bilaga 2, punkt 5a	Bilaga 1, punkt 7 a
Bilaga 2, punkt 5a	Bilaga 1, punkt 7 b
Bilaga 2, punkt 6	Bilaga 1, punkt 8
Bilaga 2, punkt 7	Bilaga 1, punkt 9
Bilaga 2, punkt 8	Bilaga 1, punkt 10
Bilaga 2, punkt 9	Bilaga 1, punkt 11
Bilaga 2, punkt 10	Bilaga 1, punkt 12
Bilaga 2, punkt 11	Bilaga 1, punkt 13
Bilaga 2, punkt 12	Bilaga 1, punkt 14
Bilaga 2, punkt 13	Bilaga 1, punkt 15
Bilaga 2, punkt 14	Bilaga 1, punkt 16
Bilaga 2, punkt 15	Bilaga 1, punkt 17
Bilaga 2, punkt 16	Bilaga 1, punkt 18
Bilaga 2, punkt 17	Bilaga 1, punkt 19
Bilaga 2, punkt 18	Bilaga 1, punkt 20
Bilaga 2, punkt 19	Bilaga 1, punkt 21
Bilaga 2, punkt 20	Bilaga 1, punkt 22
Bilaga 2, punkt 21	Bilaga 1, punkt 23
Bilaga 3	Bilaga 6
Bilaga 3, punkt 1a	Bilaga 6, punkt 2
Bilaga 3, punkt 2	Bilaga 6, punkt 3
Bilaga 3, punkt 2 v	Bilaga 6, punkt 3 u

Förordning (EEG) nr 337/79	Denna förordning
Bilaga 3, punkt 2 w Bilaga 3, punkt 2 x Bilaga 4a Bilaga 4a, punkt a Bilaga 4a, punkt b Bilaga 4a, punkt c Bilaga 4a, punkt d Bilaga 4a, punkt e Bilaga 6	Bilaga 6, punkt 3 v Bilaga 6, punkt 3 w Bilaga 5 Bilaga 5, punkt a Bilaga 5, punkt b Bilaga 5, punkt e Bilaga 5, punkt c Bilaga 5, punkt d Bilaga 7
Förordning (EEG) nr 340/79	Denna förordning
Artikel 1 Artikel 2 Artikel 3	Bilaga 3, punkt 1 Bilaga 3, punkt 2 Artikel 27.5